

T.C.
EGE ÜNİVERSİTESİ
Sosyal Bilimler Enstitüsü

**İLKOKUL 2. SINIF İNGİLİZCE DERSİ ÖĞRETİM
PROGRAMINA İLİŞKİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ**

Yüksek Lisans Tezi

Mehmet KEKLİK

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı

İZMİR

2019

**T.C.
EGE ÜNİVERSİTESİ
Sosyal Bilimler Enstitüsü**

**İLKOKUL 2. SINIF İNGİLİZCE DERSİ ÖĞRETİM
PROGRAMINA İLİŞKİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ**

Yüksek Lisans Tezi

Mehmet KEKLİK

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Alper BAŞBAY

**Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı
Eğitim Programları ve Öğretim Yüksek Lisans Programı**

ETİK KURALLARA UYGUNLUK BEYANI

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne sunduğum “İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri” adlı yüksek lisans tezinin tarafımdan bilimsel, ahlak ve normlara uygun bir şekilde hazırlandığını, tezimde yararlandığım kaynakları bibliyografyada ve dipnotlarda gösterdiğimi onurumla doğrularım.

Mehmet KEKLİK

Tez Değerlendirme Kurulu Sayfası

T.C.
EGE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS TEZ SAVUNMA TUTANAĞI

ÖĞRENCİNİN

Adı Soyadı : Mehmet KEKLİK
Numarası : 92140002298
Anabilim Dalı : Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı
Tez Başlığı (Türkçe) : İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri
Tez Başlığı (İngilizce) : Teachers' Opinions About English Language Curriculum of the 2nd Grade of Primary Education
Tez Savunma Tarihi : 13.06.2019
Tez Başlığı Değişikliği Varsa Yeni Başlık :

JÜRİ ÜYELERİ

Jüri Başkanı

Unvan, Adı, Soyadı : Doç. Dr. Alper BAŞBAY
Karar : Başarılı Başarısız Düzeltme
İmza :

Jüri Üyesi

Unvan, Adı, Soyadı : Doç. Dr. Makbule BAŞBAY
Karar : Başarılı Başarısız Düzeltme
İmza :

Jüri Üyesi

Unvan, Adı, Soyadı : Doç. Dr. Nihat UYANGÖR
Karar : Başarılı Başarısız Düzeltme
İmza :

TEZ HAKKINDA JÜRİNİN GENEL GÖRÜŞÜ

(Jüri Başkanı Tarafından Doldurulacaktır)

Tez savunması sonucunda öğrenci tarafından hazırlanan çalışma;

Oy Birliğiyle

Oy Çokluğuyla

Başarılıdır

Düzeltilmelidir

Başarısızdır

- Bu tutanak üç (3) işgünü içerisinde jüri üyelerinin raporlarıyla beraber Anabilim Dalı Başkanlığı üst yazısıyla Enstitü Müdürlüğüne gönderilmelidir.
- Tezli yüksek lisans programlarında düzeltme alan öğrencinin 3 (üç) ay içerisinde yeniden savunmaya girmesi zorunludur.

ÖNSÖZ

Bu araştırmanın ortaya çıkmasında birçok kişinin destek olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Öncelikle o kadar yoğunluğuna rağmen hiçbir zaman yardımını esirgemeyen, tez aşamasında her daim akademik gelişimime ışık tutan değerli hocam Doç. Dr. Alper BAŞBAY'a teşekkürlerimi sunuyorum.

Yüksek lisans eğitimi ders aşamasında bireysel ve akademik gelişimime katkıda bulunan hocalarım Prof. Dr. Nilay BÜMEN'e, Doç. Dr. Makbule BAŞBAY'a, Doç. Dr. Tahsin Oğuz BAŞOKÇU'ya ve Doç. Dr. Gülsen ÜNVER'e teşekkürü bir borç bilirim.

Yüksek lisans eğitimim süresince ve veri toplama aşamasında yardımlarını esirgemeyen, bu çalışmanın her aşamasında destek olan sevgili eşim Nurcan KEKLİK'e ve varlıklarıyla bana motivasyon kaynağı olan oğullarım Metin KEKLİK, Murat KEKLİK ve Emin KEKLİK'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Benimle birlikte aynı heyecanı yaşayan, özellikle veri toplama sürecinde yardımlarını esirgemeyen İzmir ilindeki öğretmen arkadaşlarıma da teşekkür ederim.

İzmir, 2019

Mehmet KEKLİK

ÖZET

İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri

Bu araştırmanın amacı, İzmir ilinde görev yapan İngilizce öğretmenlerinin ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin tespit edilmesidir. Araştırmaya 2018-2019 eğitim öğretim yılında İzmir ilindeki ilkokullarda görev yapan 340 İngilizce öğretmeni katılmıştır. İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşlerini belirlemek için Süer (2014) tarafından geliştirilen “İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği” kullanılmıştır. Katılımcıların aldıkları puanların analizinde hangi testlerin kullanılacağına karar vermek amacıyla ilk aşamada normallik testi yapılmıştır. Katılımcıların verileri normal dağıldığı ve her bir veri diğerinden bağımsız olduğu için cinsiyetlerine ilişkin farklılaşma durumu Bağımsız Örneklemeler için t-Testi ile okul türüne ilişkin farklılaşma dağılımının normal olmaması nedeni ile Mann-Whitney u testi ile mesleki deneyimleri ve mezun olunan lisans türlerine göre farklılaşma durumu ise verilerin normal dağılım göstermesi nedeni ile tek faktörlü varyans analizi (ANOVA) ile analiz edilmiştir. İngilizce öğretmenlerinin hem alt boyutlarda hem de ölçeğin tamamında “Katılıyorum” şeklinde cevap verdikleri görülmüştür. Cinsiyet değişkeni, görev yapılan özel ve kamu okul türü ve mezun olunan lisans programına yönelik öğretmen görüşlerinde anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmanın, İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına yönelik ilk defa özel ve kamu okullarının kıyaslanması açısından alanyazına katkı sunacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklara yabancı dil öğretimi, İngilizce dersi öğretim programı.

ABSTRACT

Teachers' Opinions About English Language Curriculum of the 2nd Grade of Primary Education

The purpose of this research is to determine teachers' opinions who are working in the province of İzmir on the English language curriculum of the 2nd grade of primary education. 340 English teachers working in primary schools in the province of İzmir during the academic year of 2018-2019 participated in the research. "The Rating Scale of the 2nd Grade English Language Curriculum" which was developed by Sürer (2014) was used so as to determine Teachers' Opinions About English Language Curriculum of the 2nd Grade of Primary Education. In the first step normality test was made on the purpose of deciding which tests to be used in the analysis of points the participants got. Differentiation status related to their genders was analyzed with unpaired t-test as the data of the participants reveals normal distribution and each data is independent from one another, with Mann-Whitney u test as differentiation status related to school type is not normal, with one-way analysis of variance (ANOVA) as differentiation status related to their job experiences and university type they graduate reveals normal distribution. It was seen that English teachers answered in the form of "I agree" in both sub-dimensions and in whole scale. Meaningful differences were determined in the teachers' opinions related to gender variable, school type being worked, undergraduate program being graduated. This research has been estimated to contribute to the literature in terms of comparison of the private and public schools for the first time on the English language curriculum of the 2nd grade of primary education.

Key Words: Teaching foreign language to young learners, English language teaching program.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	i
ÖZET	ii
ABSTRACT.....	iii
İÇİNDEKİLER.....	iv
TABLOLAR LİSTESİ	vii
KISALTMALAR	ix

I.BÖLÜM

GİRİŞ

1.1. Problem Durumu	1
1.2. Problem Cümlesi.....	2
1.2.1. Araştırmanın Alt Problemleri	3
1.3. Araştırmanın Amacı	3
1.4. Araştırmanın Önemi.....	3
1.5. Araştırmanın Sayıltıları	4
1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları	5

II. BÖLÜM

2. ARAŞTIRMANIN KURAMSAL ÇERÇEVESİ VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	
2.1. Yabancı Dil Öğretimi.....	6
2.2. Avrupa Dil Gelişim Projesi	8
2.3. Türkiye’de Yabancı Dil Öğretiminin Tarihsel Gelişimi	9
2.4. İlköğretim İngilizce Öğretim Programları	12
2.4.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Öğretim Programı.....	15
2.5. Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi.....	18
2.6. Yabancı Dil Öğretiminde Dört Temel Dil Becerisi	19
2.6.1. Dinleme Becerisi.....	20
2.6.2. Konuşma Becerisi.....	21
2.6.3. Okuma Becerisi	22
2.6.4. Yazma Becerisi	22
2.7. İlgili Araştırmalar	23
2.7.1. Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar.....	23
2.7.2. Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar	26

III. BÖLÜM

ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

3.1. Araştırmanın Modeli	32
3.2. Evren ve Örneklem	32
3.3. Veri Toplama Araçları	34
3.3.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği	34
3.4. Verilerin Toplanması.....	35
3.5. Verilerin Analizi.....	35

IV. BÖLÜM

BULGULAR

4.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri	37
4.1.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Genel Özelliklerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	38
4.1.2. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Hedeflerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	39
4.1.3. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “İçeriğine” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	40
4.1.4. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Eğitim Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri	41
4.1.5. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Sınama Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri	42
4.2. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Çeşitli Değişkenlere Göre Analizi.....	43
4.2.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Cinsiyet Değişkenine Göre İncelenmesi	44
4.2.2. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Çalışılan Okul Türü Değişkenine Göre İncelenmesi	45
4.2.3. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mesleki Deneyim Değişkenine Göre İncelenmesi.....	59
4.2.4. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mezun Olunan Lisans Programı Değişkenine Göre İncelenmesi	49

V. BÖLÜM

SONUÇ, TARTIŞMA ve ÖNERİLER

5.1. Sonuç ve Tartışma.....	52
5.2. Öneriler	56

KAYNAKLAR	57
EKLER	66

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. 1997 Yılından Sonra İlköğretimde Haftalık Yabancı Dil Dersi Saatleri.....	11
Tablo 2. 4+4+4 Sistemi Sonrası İlköğretimde Haftalık Yabancı Dil Ders Saatleri.....	12
Tablo 3. 2013 yılı İngilizce programı	14
Tablo 4. İngilizce Öğretmenlerinin Demografik Özellikleri.....	33
Tablo 5. Öğretmenlerin İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeğinden Elde Ettikleri Puanlara Göre Normallik Testleri.....	36
Tablo 6. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	37
Tablo 7. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Genel Özelliklerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	38
Tablo 8. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Hedeflerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	39
Tablo 9. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “İçeriğine” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	40
Tablo 10. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Eğitim Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	41
Tablo 11. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Sınama Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri.....	42
Tablo 12. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Cinsiyet Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları.....	44
Tablo 13. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Çalışılan Okul Türü Değişkenine Göre Mann-Whitney U Testi Sonuçları p<0.05.	45
Tablo 14. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mesleki Deneyim Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları.....	47

Tablo 15. <i>İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mezun Olunan Lisans Programına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları</i>	49
--	----

KISALTMALAR

- AB** : Avrupa Birliği
ABD : Amerika Birleşik Devletleri
EPI : İngilizce Yeterlik İndeksi
MEB : Millî Eğitim Bakanlığı
TTKB : Türkiye Talim Terbiye Kurumu

I.BÖLÜM

GİRİŞ

Bu bölümde, problem durumu, problem cümlesi, araştırmanın alt problemleri, araştırmanın amacı, önemi, sayıtlılar ve sınırlılıklara yer verilmiştir.

1.1.Problem Durumu

İkinci dünya savaşından sonra ülkeler arası kurulan yeni ilişkilerle birlikte yabancı dil bilmenin önemi artmıştır. Kitle iletişim araçları da toplumlar arası mesafeleri ortadan kaldırmış ve insanlar birbirleri ile daha kolay iletişim kurabilir hale gelmiştir. Modern insan zamanının gerekliliği olarak mesleki yaşantısında veya akademik kariyerinde yabancı dil bilmeye ihtiyaç duymaktadır (Kaya, 2000; Kocaman, 1983; Yaşar, 1990).

Toplumsal değişimin hızla yaşanması ülkemizi ve dolayısıyla insanımızı da etkilemiştir. Dış dünya ile kurulan siyasi, ticari, kültürel ve tarihi etkileşimler sayesinde coğrafi olarak çok uzaktaki toplumlarla bile yakın ilişkiler kurulmaya başlanmıştır. Sürekli olarak artan ve gelişen bu ilişkilerde kendimizi doğru bir şekilde ifade edebilmemiz için yabancı dilleri öğrenmek bir zorunluluk haline dönüşmüştür. Sebüktekin (1987), “Yabancı dil; değişik ülke ve insanların deneyim, düşünme ve duygularını birbirleriyle en kısa yoldan paylaşabilmelerine yardımcı olmakta, dolayısıyla bireylere eğitimlerinde, meslek yaşamlarında pratik yararlar sağlamakta ve aynı zamanda toplumların gelişmelerini de kolaylaştırmaktadır” şeklinde yabancı dil bilgisinin önemini açıklamıştır.

Günümüzde erken yaşta başlanan yabancı dil öğretiminin önemli olduğu belirtilmektedir. Bu anlamda özellikle gelişmiş veya gelişmekte olan ülkeler vatandaşlarına başta İngilizce olmak üzere Almanca, Çince gibi yabancı dilleri öğrenmeleri adına programlar hazırlamakta ve öğrencileri küçük yaşlardan itibaren bu programlara dahil etmektedirler. Abacıoğlu (2002), 10-12 yaşlarına kadar dili iyi bir şekilde öğrenmiş çocukların bu yaşa kadar iyi bir eğitim almamış çocuklara göre daha az çaba gösterdiklerini ve yabancı dil telaffuzunda daha başarılı olduklarını belirtmektedir.

Cihan (2001) da “erken yaşta yabancı dil öğrenmeye başlamanın dil dışı davranışlar yönünden de çocuklar üzerinde olumlu etkileri olduğunu, ilkököl döneminde yabancı dil öğrenmeye başlayan çocukların tek dilli yetişen çocuklara göre daha üstün özelliklerinin olduğunu” belirtmektedir.

Dünyanın birçok ülkesinde, özellikle de Avrupa ülkelerinde ilköğretimde yabancı dil eğitimi önem kazanmış ve 1960’lardan itibaren ilkökullarda yabancı dil öğretime başlanmıştır. Başta Almanya’da olmak üzere İngilizce ve Fransızca ilkökullarda yabancı dil olarak öğretilmeye başlanmıştır. Zamanla birçok Avrupa ülkesinde de benzer uygulamalara geçilmiş ve günümüze kadar da yabancı dil öğretime yönelik çalışmalar devam etmiştir. Son olarak Avrupa Birliği, 2004 eylem planında üye ülkelerde yabancı dil eğitiminin ilkököl birinci sınıf ya da anaokulundan başlatılmasını önermiştir (Bayyurt, 2013). Ülkemizde de bu plan doğrultusunda, 2012-2013 eğitim öğretim yılından itibaren yabancı dil öğrenmeye başlama yaşı 7 olarak belirlenmiş ve bir önceki eğitim reformunda 4. sınıf olarak belirlenen düzey yerine 2. sınıftan itibaren yabancı dil dersi verilmeye başlanmıştır. Bu şekilde daha erken bir yaşta öğrencilerin yabancı dil öğrenmesine kapı aralanmıştır.

Yeni eğitim reformu doğrultusunda 2013-2014 yılından itibaren haftada 2 saat olmak üzere ilkököl 2. sınıf öğrencilerine İngilizce öğretilmeye başlanmıştır. Erken çocukluk döneminde yapılacak doğru yabancı dil eğitimi hedef dilin kalıcı bir biçimde özellikle sözlü dil boyutuyla edinilmesinde son derece elverişli bir ortam sunmaktadır. İlerleyen dönemde ise yabancı dil öğreniminin kalıcılığı zamanla azalmaktadır. Buradan hareketle erken dönemde başlayan yabancı dil eğitimi, özellikle söylemsel anlamda yabancı dil kullanmada etkili olması, bu dönemde uygulanacak programlara dikkat çekerken, bu program hakkında öğretmenlerin görüşlerini de önemli kılmaktadır. Öğretmenlerin görüşleri ile birlikte programın uygulanmasında karşılaşılan sorunların çözümü, programın geliştirilmesi açısından önemli görülmektedir.

1.2.Problem Cümlesi

İngilizce öğretmenlerinin İlkoköl 2. sınıf İngilizce öğretim programına ilişkin görüşleri nelerdir?

1.2.1.Araştırmanın Alt Problemleri

1. İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programının
 - a) genel özellikleri,
 - b) hedef,
 - c) içerik,
 - d) eğitim durumları,
 - e) sınav durumları öğelerine ilişkin öğretmen görüşleri nasıldır?
2. İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşleri,
 - a) cinsiyet,
 - b) mesleki deneyim,
 - c) okul türü,
 - d) mezun oldukları lisans programı açısından anlamlı bir fark göstermekte midir?

1.3.Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı, İzmir ilinde görev yapan İngilizce öğretmenlerinin ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin tespit edilmesidir. Buna ek olarak çalışmanın diğer amacı, İzmir’de görev yapan İngilizce öğretmenlerinin görev yaptıkları okul türü, mesleki deneyimleri, cinsiyetleri, mezun oldukları lisans programı ile İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına yönelik görüşleri arasında anlamlı bir farkın olup olmadığının incelenmesidir. Bu bilgiler ışığında Türkiye’de 2013-2014 öğretim yılında başlayan ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının daha etkin uygulanmasında özellikle öğretmenlerin programa yönelik bakış açıları ile birlikte programın olumlu ve eksik yönlerini görmeleri amaçlanmıştır

1.4.Araştırmanın Önemi

Avrupa Dil Gelişim Dosyasına uygun olarak 2006 yılından itibaren 4. ve 5. sınıflara zorunlu 3 saat, seçmeli 2 saat olmak üzere İngilizce dersleri verilmeye başlanmıştır (MEB, 2006). 2012 yılında ise ülkemizde 4+4+4 sistemine geçilmesi ile birlikte öğrencilerin okula başlama yaşı düşürülmüş ve Avrupa Dil Gelişim Dosyası projesi kapsamındaki anlayış ile birlikte 2013-2014 öğretim yılından itibaren ilkokul 2. sınıflar yeni İngilizce programına göre öğretime başlamıştır (MEB, 2013).

Avrupa birliği ile ortak yürütülen bu proje kapsamında yeni bir eğitim programı hazırlanmış ve dil eğitimine başlama uygulaması 2 yıl daha ne çekilerek ilkokul 2. sınıftan itibaren haftada 2 saat olmak üzere zorunlu hale getirilmiştir. Yeni eğitim programında yabancı dil öğrenmede iki temel beceri, dinleme ve okuma becerileri öğrencilere kazandırılmaya çalışılmaktadır. Cesur ve Cinkavuk (2017) ğrenci merkezli bir anlayış ile hazırlanan programın artık ülkedeki ilkokulların tamamında uygulanmasına rağmen çeşitli sıkıntılar ile karşılaşıldığı, özellikle kalabalık sınıflarda istenilen hedeflere ulaşılamadığını belirtmektedirler. Ayrıca ğretmenlerin yeni program ile ilgili görüşleri genel anlamda olumlu olsa da uygulamada çeşitli sıkıntılar yaşadıkları da anlaşılmıştır (Cesur ve Cinkavuk, 2017:750).

Ülkemizde yapılan çalışmalarda, 15-29 yaş arasındaki gençlerin çoğunun yabancı dil bilmediği grlmştir (Başat, 2014). Ayrıca Türkiye, İngilizce yeterlilik İndeksi verilerine göre Avrupa'da bulunan yirmi dört ülke arasında sonlarda yer almaktadır (EF EPI, 2014). Bu noktada İngilizce ğretim programlarının yapısının incelenmesi ve bu yapının düzenlenip iyileştirilmesi ihtiyacı kendiliğinden doğmuştur.

Bu anlamda 2013-2014 ğretim yılında ilk defa uygulanmaya başlanan ilkokul 2. sınıf İngilizce ğretim programının, programı bizzat eğitim ortamları içinde uygulayan öğretmenler tarafından değerlendirilmesi, programın uygulamasında karşılaşılan olumlu ve olumsuz ynlerin tespit edilmesi ile birlikte öğrencilerin yabancı dili daha iyi öğrenmelerine faydalı olacağı değerlendirilmiştir. Bu nedenle de programı uygulayan öğretmenlerce yeni programın değerlendirilmesi, programla öngörülen amaçlara ne düzeyde erişildiğinin belirlenmesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Ayrıca ilkokul 2. sınıf İngilizce ğretim programının kamuya ve özel sektöre ait okullarda görevli öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda ilk defa değerlendirilmesi ile birlikte bu çalışmanın alanyazına katkı sunacağı düşünülmektedir.

1.5.Araştırmanın Sayılıları

İlkokul İngilizce ğretmenleri lme aracında yer alan sorulara içten ve samimi bir Şekilde cevap vermişlerdir.

1.6.Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırma, 2018-2019 eğitim öğretim yılında İzmir ilinde özel ya da Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı ilkokullarda görev yapan İngilizce öğretmenleriyle sınırlıdır. İngilizce öğretmenlerinin programa ilişkin görüşleri, “İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeğinin” ölçtüğü özelliklerle sınırlıdır.

II. BÖLÜM

Bu bölümde araştırma ile ilgili kuramsal çerçeve, yurt içinde ve yurt dışında yapılan araştırmalar incelenmiştir.

2. ARAŞTIRMANIN KURAMSAL ÇERÇEVESİ VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Yabancı Dil Öğretimi

Toplumdaki bireyler kendi aralarındaki iletişimi dil aracılığıyla sağlayabilmektedir. Toplumsal bir ihtiyaç olarak jest, mimik veya rollerin yeterli olmadığı bir süreçte insanlar dil aracılığıyla çevresindekilerle etkileşime başlamışlardır. Bu anlamda her toplum kendi dilini ortaya çıkartarak kendi içinde iletişim imkânı oluşturmayı başarmıştır (Demirel, 2012). Dünyada teknolojik gelişmelerin hızlanması, kültürler arası iletişimin artması ve ülkelerin birbirleri ile olan ekonomik ilişkilerinin güçlenmesi sonucu, yabancı dil öğrenimi önem kazanmış ve bu verilen önem her geçen gün artmaktadır.

İnsanın kendi toplumu içerisinde ailesi ve çevresiyle ilişkilerinde öğrendiği ilk dile ana dil denmektedir (Uygur, 1984). Anadilden sonra öğrenilen dile ise yabancı dil denmektedir. Yabancı dil öğrenme, kültürel, mesleki veya ticari nedenlerle ortaya çıkan bir gereksinimdir. Yabancı dil öğreniminde, ağırlıklı olarak öğrenilecek yabancı dilin konuşulmadığı bir ortamda ilgili dilin öğrenilmesi söz konusudur. Bu açıdan bakıldığında, dil öğretiminin gerçekleştiği ortam büyük önem taşımaktadır (Vroman, 1990). Gass ve Selinker (2008) de “dil öğreniminin dil ediniminden oldukça farklı olduğunu ve dil öğreniminde, o dilin konuşulduğu ortamda değil de tamamen farklı bir ortamda kazanılmaya çalışıldığını” belirtmiştir.

Dünyada meydana gelen olaylar ve sınırların ortadan kalkarak dünyanın koca bir köy halini alması ile birlikte toplumlar kendileri dışındaki başka toplumlarla da iletişim kurma ihtiyacı hissetmişlerdir. Bu sebeple de toplumlar farklı toplumların dillerini öğrenme ihtiyacı duymuşlardır. Öyle ki iletişimin inanılmaz şekilde önem kazandığı günümüzde artık ana dil bilim, sanat ve teknolojik gelişmelerin takibinde yeterli olmamakta ve yabancı dil öğrenimini zorunlu kılmaktadır (Soner, 2007).

Günümüzde her dil, yabancı yani ikinci bir dil olarak öğrenilmemekte veya tercih edilmemektedir. Çok az sayıda dil ön plana çıkmakta ve bu anlamda o dili kullanan ülkenin dünya üzerindeki yeri, gücü dilin öğrenilmesinde etkili olmaktadır. Bu anlamda günümüzde yabancı dil olarak en yaygın kullanılan dil de İngilizcedir (McKay, 2010). Hem Avrupa Birliği ülkelerinde hem de İngilizcenin konuşulmadığı diğer dünya devletlerinde yaşayan insanlar, yabancı dil olarak İngilizceyi tercih etmektedirler. Bu nedenle de bu ülkelerde yaşayan insanlara yönelik çeşitli İngilizce öğrenme ve öğretme politikaları oluşturulmaktadır (McKay, 2010).

Uzun zaman önce yabancı dil eğitiminin başladığı ülkemizde, yabancı dil öğretim programları değişen ihtiyaçlar ve talepler üzerine farklı zamanlarda çeşitli değişimlere uğramıştır. Bu anlamda Türkiye’de diğer dünya ülkelerinde olduğu gibi İngilizce öğretim programı ön plana çıkmış ve Avrupa Birliği dil politikaları ekseninde İngilizce öğrenme ve öğretme politikaları uygulanmıştır (Çetintaş, 2010).

Uzun yıllar boyunca yapılan projeler ile birlikte ülkemiz insanının yabancı dil öğrenmesine yönelik çalışmaların istendik başarıyı sağlayıp sağlayamadığı tartışılan bir konudur. Özellikle uluslararası ve ulusal düzeyde yapılan dil sınavlarında öğrencilerin aldıkları dil puan ortalamaları, başta İngilizce olmak üzere yabancı dil öğretiminin istendik seviyede olmadığı bir göstergesi olarak kabul edilmektedir (Başat, 2014). Demirpolat (2015) da okullardaki fiziksel koşulların yetersizliğini, kalabalık sınıfları ve nitelikli öğretmen yetiştirememeyi, yabancı dilde istenilen başarının yakalanamamasında önemli bir etken olarak açıklamaktadır.

2000’li yıllar ile birlikte özellikle Avrupa Dil Gelişim Projesi kapsamında Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından yabancı dilin daha etkin kullanılması için çeşitli kararlar alınmış ve öğrencilerin yabancı dil ile erken yaşlarda buluşabilmeleri için ilköğretim programlarında değişikliklere gidilerek ilköğretim dördüncü sınıftan itibaren zorunlu yabancı dil öğretimine geçilmiştir. 2013-2014 eğitim öğretim dönemine kadar ilkokul dördüncü sınıfta uygulanan yabancı dil programı, yapılan bir değişiklikle ilkokul ikinci sınıfa alınmış ve bu şekilde öğrencilerin yabancı dil ile daha erken buluşmalarının önü açılmıştır.

2.2. Avrupa Dil Gelişim Projesi

Avrupa ülkelerinde 1970'li ve 1980'li yıllardan itibaren yabancı dilin erken yaşta öğretilmesine yönelik ilgili uzmanlar tarafından çeşitli çalışmalar yapılmış ve bu çalışmalar sonucunda ilköğretim okullarında yabancı dil öğretilmeye başlanmıştır. Bunun sonucunda yabancı dil, eğitim programlarının zorunlu bir parçası haline gelmiş ve çocuklara erken yaştan itibaren yabancı dil öğretme adına birçok program geliştirilmiştir. Bu çalışmalar ile öğrencilerin birkaç dil öğrenmeleri amaçlanmış ve bu yönde teşviklerde bulunulmuştur (Demirel, 2005).

Avrupa Konseyi Avrupa'da yabancı dil eğitimini ortak bir felsefeye dayandırarak yabancı dil eğitimini standartlaştırmak ve ortak ölçütlere dayalı bir araç geliştirmeyi amaçlayarak toplam 48 üye ülkede gerçekleştirmek amacı ile "Avrupa Dil Gelişim" projesini hayata geçirmiştir. 2001 yılında tanıtımı yapılan Avrupa Dil Gelişim projesi uygulamalara 2002 yılında başlamış ve 2004-2005 öğretim yılından itibaren kıta Avrupası'nda yaygınlaşmıştır (Demirel, 2005).

Bu proje ile birlikte; Avrupa'da demokratik vatandaşlar yetiştirmek, işbirliğini artırmak, önyargıları ve ayrımcılığı aşmak, dillerin öğrenilmesi ve öğretilmesi alanında ulusal eğitim politikaları geliştirerek küreselleşmeyi her alanda başarı ile tamamlayabilmek, iletişimi kolaylaştırmak, dil ve kültür bilincini artırmak, çok dilliliği teşvik etmek, insanlar arasındaki iletişim engellerini aşmak, eğitim alanında çalışanlara rehberlik etmek ve son olarak da öğrencilerin kendilerine daha fazla güvenmelerini sağlamak amaçlanmıştır. Bunun sonucunda da öğrencilere gerçek yaşamlarında neyin önemli olduğunu göstermek ve onların sorumluluk almaları hedeflenmiştir (Avrupa Konseyi, 1997).

Avrupa Dil Gelişim Dosyası projesi ile ülkemiz 2001 yılında tanışmıştır. Yapılan çalışmalar sonucunda 15-18 yaş grubu öğrencileri için Avrupa Dil Gelişim Dosyası modeli oluşturulmuştur. Oluşturulan bu model 2002-2003 öğretim yılında Ankara ve Antalya'dan seçilen proje pilot okullarda uygulanmaya başlamıştır. Pilot okullarda uygulanan modelin sonuçları Avrupa Konseyi'ne sunulmuş ve dil öğrenme standartlarına uygun bulunan bu çalışma Avrupa tarafından tescil edilmiştir. 2004 yılından itibaren pilot okul sayısı artırılmış ve 2005 yılından itibaren bu uygulamanın ülkenin genelinde uygulanmasına karar verilmiştir (Demirel, 2012).

Avrupa Dil Gelişim Dosyasına uygun olarak 2006 yılından itibaren 4. ve 5. sınıflara zorunlu 3 saat, seçmeli 2 saat olmak üzere İngilizce dersleri verilmeye başlanmıştır (MEB, 2006). 2012 yılında ise ülkemizde 4+4+4 sistemine geçilmesi ile birlikte öğrencilerin okula başlama yaşı düşürülmüş ve Avrupa Dil Gelişim Dosyası projesi kapsamındaki anlayış ile birlikte 2013-2014 öğretim yılından itibaren ilköğretim 2. sınıflar yeni İngilizce programına göre öğretime başlamıştır (MEB, 2013).

Türkiye’de yabancı dil öğretimi, ülkemizin Avrupa Dil Gelişim Projesine katılması ile birlikte tamamen bu program kapsamında yürütülmektedir. Yukarıda görüldüğü gibi proje kapsamında yabancı dil öğretimine yönelik birçok değişiklikler yapılmış ve ilköğretim seviyesinde yabancı dil öğrenme yaşı zaman içerisinde düşürülmüştür. Günümüzde yabancı dil öğrenmede yeni bir anlayış sunan bu proje ile birlikte öğrencilerin en az bir yabancı dili etkili şekilde kullanmaları hedeflenirken, ülkemizde de yabancı dil öğretiminde yeni bir sayfa açılmıştır.

2.3. Türkiye’de Yabancı Dil Öğretiminin Tarihsel Gelişimi

Alanyazına bakıldığında Türkiye’deki yabancı dil öğretiminin çeşitli dönemlere ayrılarak incelendiği görülmüştür. Osmanlı’nın son zamanlarında yabancı dil öğretimi, Cumhuriyetin ilk yılları ve eğitimle ilgili genel düzenlemeler dönemi, 1983’te başlayan ve 1997’e kadar devam eden dönem ve son olarak Avrupa Birliği uyum süreci kapsamında bugün de devam eden yeni dönem dil öğretim sürecinde izlediğimiz yolu sergilemektedir. (İnci, 2017).

Osmanlı devletinin son dönemlerinde dini eğitime bağlı olarak Arapça ile çeşitli siyasi ve ekonomik nedenlerle Almanca ve Fransızca ön plandaki diller olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle Tanzimat’ın etkisi ile Fransızca ön plana çıkarken Meşrutiyetin ilanı ile birlikte Almanca tercih edilen yabancı dil olmuştur. Bu dönemde İngilizcenin etkisi Almanca ve Fransızcaya göre daha geri planda kalırken 1863 yılında Robert Koleji’nin açılması ile birlikte ülkemiz topraklarında İngilizce öğretimi de başlamıştır (Alagöz, 2006; Nergis, 2011).

Ülkemizde cumhuriyetin kurulup Tevhid-i Tedrisat kanununun 3 Mart 1924’te kabul edilmesi ile birlikte büyük değişimlere gidilmiş ve Osmanlı’dan kalan birçok eğitim kurumu ile birlikte eski eğitim programlarından da vazgeçilmiştir. Yurt dışından

birçok eğitimci getirilerek modern bir eğitim sistemi kurulmaya çalışılmıştır. Yeni kurulan devlet ile eğitimde batı anlayışı kabul edilmiş ve bu kapsamda Arapça ve Farsça yerine Avrupa dillerini öğrenme ön plana çıkmıştır. Almanca, Fransızca ve İngilizce bu dönemde ön plana çıkan dillerin başında gelirken Arapça sadece imam hatip liselerinde öğretilir duruma gelmiştir (Demirel, 2012).

Genç ülkede özellikle cumhuriyetin ilk yıllarında milliyetçilik düşüncesinin hâkim olması ile birlikte her ne kadar yabancı dil öğretimi geri planda kalmış gibi gözükse de yönünü batıya çeviren eğitimciler yabancı dili etkin öğretmenin yöntemlerini araştırmaya devam etmişlerdir. Bu anlamda hem yabancı dilde eğitim veren okulların sayısı artırılmış hem de yabancı dili öğretme adına çeşitli programlar oluşturulmaya başlanmıştır (Demirel, 2012).

1924-1960 yılları arasında Fransızca, Almanca, İngilizce ve İtalyanca okul programlarında yabancı dil olarak öğretilirken, dış dünyadaki gelişmeler ve Türkiye'nin bu gelişmelere bakış açısına göre yabancı dil öğretme programları da değişimler yaşamıştır. Özellikle 2. Dünya Savaşı'na kadar Fransızcanın ağırlığı hissedilirken, savaş sonrası İngilizce öğretimi yavaş yavaş ön plana çıkmış ve Türkiye'de yaygınlaşmaya başlamıştır. İngilizcenin önem kazanmasında Amerika'nın dünya sahnesinde artmakta olan askeri ve ekonomik gücü de etkili olmuştur (Aktuna, 1998).

Millî Eğitim Bakanlığı'nın 1957 yılında İngilizce dili ile eğitimi resmi olarak kabul etmesi, Türkiye'de dil eğitiminde yapılan önemli bir reform olmuştur. Avrupa Konseyi ile 1968 yılında yapılan işbirliği ile birlikte Türkiye'de yabancı dil programlarının geliştirilmesiyle ilgili ilk ciddi adımlar atılmaya başlanmıştır. Bunun hemen ardından 1972 yılında Yabancı Diller Öğretimini Geliştirme Merkezi açılmıştır. Ortaöğretim kurumlarında İngilizce, Almanca ve Fransızca derslerine yönelik çeşitli programlar hazırlanarak yabancı dil dersi zorunlu hale getirilmiştir (Demirel, 2006).

İngilizcenin etkisi 1970'li yılların sonlarına doğru ülkemizde hissedilir derecede artmış ve Almanca ile Fransızcaya göre daha fazla talep edilir hale gelmiştir. Bu nedenle de İngilizceye yönelik yeni program ve uygulamalara yer verilmiştir (Sevinç, 2006). Bu tarihe kadar Galatasaray Lisesi yabancı dil eğitimi veren tek lise iken alternatif olarak çeşitli illerde Anadolu Liseleri açılmaya başlanmış ve 1975'te 12 olan bu okulların sayısı 1986-1987 öğretim yılında 103'e kadar ulaşmıştır (Demirel, 2012).

1983 yılında yürürlüğe giren Yabancı Dil Eğitimi ve Öğretimi eylem planı ile ortaöğretim ve lise seviyesindeki yabancı dil eğitimi ile ilgili düzenlemeler yapılmıştır. Bu eylem planı ile birlikte 1983'te Anadolu Liseleri'nde hazırlık sınıfları açılmış ve ilkokuldan sonra bir yıl öğrencilere sadece İngilizce eğitimi verilerek liselerde yabancı dil öğretiminin temeli atılmıştır (Çelebi, 2006).

1997 yılından itibaren ilköğretim 8 yıl olmak üzere zorunlu hale getirilmiş ve ilköğretim 4. sınıfta yabancı dil öğretilmeye başlanmıştır (Aslan, 2008). Ayrıca Anadolu liselerinin ilkokuldan sonra gidilen hazırlık sınıfları kaldırılmış ve ilköğretim sonrasına konulmuştur. 4. ve 5. sınıflara hazırlanan programlara göre iki saat zorunlu yabancı dil dersi uygulamasına geçilmiştir. 6., 7. ve 8. sınıflarda zorunlu yabancı dil ders saati dört saat olarak belirlenmiştir. Bu dönemde on bir olan yabancı dil öğrenme yaşı dokuza düşürülmüştür. Ayrıca öğrencilere seçmeli ders olarak ikinci bir yabancı dili seçmeleri için yeni bir program hazırlanmıştır (İnci, 2017).

Tablo 1. 1997 Yılından Sonra İlköğretimde Haftalık Yabancı Dil Dersi Saatleri

Yabancı Dil Dersleri	4. Sınıf	5. Sınıf	6. Sınıf	7. Sınıf	8. Sınıf
Zorunlu	2	2	4	4	4
Takviyeli	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Seçmeli	-	-	2	2	2

2001 yılında Avrupa Dil Gelişim Dosyası projesi kapsamında ülkemizde çeşitli çalışmalar yapılmış ve Avrupa Dil Gelişim Dosyası modeli oluşturulmuştur. Oluşturulan bu model 2002-2003 öğretim yılında Ankara ve Antalya'dan seçilen pilot okullarda uygulanmaya başlamıştır. Pilot okullarda uygulanan modelin sonuçları Avrupa Konseyi'ne sunulmuş ve dil öğrenme standartlarına uygun bulunan bu çalışma Avrupa tarafından tescil edilmiştir. 2004 yılından itibaren pilot okul sayısı artırılmış ve 2005 yılından itibaren de bu uygulamanın ülkenin genelinde uygulanmasına karar verilmiştir. Anadolu ve Fen Liseleri'nde 2004-2005 öğretim yılı ile birlikte ikinci yabancı dil de zorunlu hale gelmiştir. (Demirel, 2012). 2012 yılında ise ülkemizde 4+4+4 sistemine geçilmesi ile birlikte öğrencilerin okula başlama yaşı düşürülmüş ve Avrupa Dil Gelişim

Dosyası projesi kapsamındaki anlayış ile birlikte ilkokul 2. sınıftan itibaren İngilizce öğretimine başlanmıştır (MEB, 2013).

Tablo 2. 4+4+4 Sistemi Sonrası İlköğretimde Haftalık Yabancı Dil Ders Saatleri

İngilizce	2.Sınıf	3.Sınıf	4.Sınıf	5.Sınıf	6.Sınıf	7.Sınıf	8.Sınıf
Zorunlu	2	2	2	2	4	4	4
Seçmeli	-	-	-	2	2	2	2

Kısaca 1923'ten günümüze kadar geçen süre içerisinde yabancı dil öğretimine önem verildiği ve hazırlanan çeşitli eğitim programları ile de zorunlu hale gelmesi kademeli olarak gerçekleşmiştir. Özellikle 1950'li yıllardan sonra başta Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere'nin dünya sahnesinde baş aktör olarak ortaya çıkmaları ve bu iki ülkenin ekonomik, bilim gibi konularda ön plana çıkmaları sonucu İngilizce ülkemizde en çok tercih edilen yabancı dil haline gelmiştir. Ayrıca Avrupa Birliği ile yürütülen programlar sonucu günümüzde yabancı dil öğretiminin küçük yaşlardan itibaren zorunlu hale getirildiği görülmüştür.

Yapılan çalışmalara göre Türkiye'de yabancı dil öğretiminin de istenilen başarıyı yakalayamadığı görülmektedir (Cesur ve Cinkavuk, 2017:749). Ülkemizde yapılan çalışmalarda, 15-29 yaş arasındaki gençlerin çoğunun yabancı dil bilmediği görülmüştür (Başat, 2014). Ayrıca Türkiye İngilizce Yeterlilik İndeksi verilerine göre Avrupa'da bulunan yirmi dört ülke arasında sonlarda yer almaktadır (EF EPI, 2014). Bu noktada İngilizce öğretim programlarının yapısının incelenmesi ve bu yapının düzenlenip iyileştirilmesi ihtiyacı kendiliğinden doğmuştur.

2.4. İlköğretim İngilizce Öğretim Programları

İlköğretim 4. ve 5. sınıf yabancı dil öğretim programı ile birlikte; Türkçeden başka dillerin de olduğunun farkına varılması, yabancı dili günlük hayatta kullanabilme, yabancı dilde iletişim kurmaya istekli olma, yabancı dildeki sözcük ve cümleleri yazabilme gibi çeşitli amaçlar belirlenmiştir (Tebliğler Dergisi, 1997).

Öğrencilerin yabancı dil tercihinde neredeyse tamamının birinci yabancı dil olarak İngilizceyi tercih ettikleri görülmüş, Almanca ve Fransızcanın ise ikinci yabancı dil olarak tercih edildiği tespit edilmiştir (Genç, 1999).

2000 yılında okul yöneticilerinin inisiyatifleri doğrultusunda 4. sınıfta zorunlu olarak verilen İngilizce eğitiminin daha erken sınıf ve yaş gruplarında da verilmesine yönelik girişimler olmuştur (Tebliğler Dergisi, 2000). 2006 yılında ise, mevcut programın günün ihtiyaçlarını tam olarak karşılayamadığı düşüncesi ile güncellenmesi gerektiği değerlendirilmiş ve yapılandırmacı yaklaşım anlayışı ile yeni program oluşturulmuştur. Bu programın en dikkat çeken özelliği; öğretmen merkezli öğretim anlayışından vazgeçilerek, öğrenci merkezli bir anlayışa göre programın oluşturulmasıdır. Ayrıca güncellenen programda sonuç odaklı bakış açısından süreç odaklı bakış açısına geçilmesi anlamı ile de 2006 programı büyük yenilikler getirmiştir. Bu program ile birlikte Avrupa Birliği dil gelişim projesi kapsamında belirlenen standartlar yakalanmaya çalışılmıştır.

2006 yılındaki program ile öğrencilerin drama, oyun, şarkı gibi etkinlikler ile İngilizce öğreniminde daha aktif olmaları hedeflenmiştir. Ayrıca bu program oluşturulurken tek bir program geliştirme modelinden yararlanmak yerine, eklektik bir yöntem belirlenerek modellerin güçlü yanlarından istifade edilmeye çalışılmıştır. Bu modelde öğretmenlerin öğrencileri yabancı dil konuşma, anlama ve yazma gibi konularda teşvik etmeleri, derslere İngilizce olarak başlamaları ve hem sözlü hem de sözsüz geri bildirimleri etkin bir şekilde kullanmaları istenilmiştir (MEB, 2006).

2006 yılında hazırlanan programın tecrübeleri ile birlikte 2013 yılında yeni bir programa geçilmiştir. Bu program değişimine aslında Millî Eğitimde önemli bir uygulama değişikliğine gidilmesi yani ilköğretimin 4+4+4 şeklinde tekrar düzenlenmesi neden olmuştur. Program yabancı dil öğretimi konusunda da önemli değişimleri bünyesinde barındırmaktadır. Bu anlamda ilköğretim 4. sınıfta başlayan İngilizce öğretme seviyesinin ilköğretim 2. sınıfa çekilmesi belki de en önemli değişikliklerdendir. Doğal olarak bu değişim sonucunda daha önce öğrencilerde yabancı dil öğrenme yaşı sekiz iken bu yaş altıya düşmüştür (MEB, 2013).

Okuma yazma becerilerinden daha çok dinleme ve konuşmanın ön plana çıktığı ilköğretim 2. sınıf İngilizce programında şarkı, oyun ve kuklalar ile eğlenceli bir ortamda

yabancı dil öğretimi yapılması planlanmıştır. Okuma yazma becerilerini kazandırma 5. ve 6. sınıf öğrencileri için hedeflenmiştir. Programda ayrıca 7. ve 8. sınıfa gelen öğrencilerin de kısa hikâye okuma ve okuduklarını anlama becerilerini kazanabilmeleri amaçlanmıştır (MEB, 2013).

Dinleme ve konuşma becerilerinin ön planda olduğu yeni programda, öğrencilerin “Biliyorum ama konuşmıyorum” anlayışını ortadan kaldırmak amaçlanmış ve gramer yani dilin kurallarına uyarak konuşulması yerine yanlış dahi olsa kendilerini ifade edebilmeleri gerektiğinin önemi üzerine durulmuştur. Bu değişimler ve hedeflenenler Avrupa Birliği ile yapılan projelerle belirlenmiştir (Bayraktar, 2014).

Millî Eğitim Bakanlığı'nın 2023 Eğitim Vizyonunda yabancı dil eğitimi için hedefler şu şekilde belirtilmektedir:

1. Yabancı dil eğitimi öğrenci merkezli bir yaklaşımla, öğrencilerin bilişsel düzeylerine uygun metodolojiler kullanılarak ele alınacaktır.
2. Disiplinler arası yaklaşımla Matematik, Fen, Sosyal Bilgiler ve Görsel Sanatlar gibi farklı disiplinlerin İngilizce dil eğitimine entegrasyonu sağlanarak, öğrencilerin yabancı dili kullanımlarını farklı alanlara aktarmaları mümkün kılınacaktır.
3. Okul ve program türlerine göre yabancı dil beceri ve ihtiyaçları yapılandırılacaktır.
4. Öğretim programlarının ülke sathında tek tip olarak uygulanmasından vazgeçilecektir.
5. Yabancı dil öğretmenlerine Yaşam Boyu Öğrenme felsefesi doğrultusunda çevrimiçi ve yüz yüze eğitimler verilecek, ana dili İngilizce olan öğretmenlerle çalışmaları sağlanacaktır.
6. TRT'yle iş birliği yapılarak film, animasyon vb. konularda alt yazılı ve doğrudan yabancı dilde üretilmiş özgün prodüksiyonlar hazırlanacaktır (MEB, 2018).

Tablo 3. 2013 yılı İngilizce programı

Sınıf düzeyi	Geliştirilmesi gereken beceriler	Temel aktiviteler
2	Dinleme ve Konuşma	Tüm Fiziksel Tepki (TFT)/ El işleri/Drama
3	Dinleme ve Konuşma Çok Sınırlı Okuma ve Yazma	

4	Dinleme ve Konuşma Çok Sınırlı Okuma ve Yazma	
5	Dinleme ve Konuşma Sınırlı Okuma Çok sınırlı yazma	Drama/ Rol Yapma
6	Dinleme ve Konuşma Sınırlı Okuma Çok sınırlı yazma	
7	Temel: Dinleme ve Konuşma Yan: Okuma ve Yazma	Tematik (Konusal)
8	Temel: Dinleme ve Konuşma Yan: Okuma ve Yazma	

2.4.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Öğretim Programı

Avrupa Birliği ile yapılan çalışmalar ve Avrupa Dil Çerçevesi prensipleri ve standartları kapsamında 2013-2014 eğitim öğretim döneminde yapılan program değişimi ile birlikte 8+4 olan eğitim modelinden vazgeçilerek 4+4+4 modeline geçilmiştir. Bu yeni modelde İngilizce öğretiminde de önemli değişimlere gidilmiş ve ilkokul 4. sınıfta başlayan dil öğretimi ilkokul 2. sınıfa çekilmiştir. Haftada 2 saat zorunlu İngilizce dersi programa konulmuştur. Bu değişiklik ile 6 yaşından itibaren öğrenciler İngilizce öğrenmeye başlamış ve bu yaş grubunun ihtiyaçları doğrultusunda programda güncellemeler yapılmıştır (Kandemir, 2016).

2013 programında ilkokul 2. sınıflar için yalnızca dinleme ve konuşma becerilerini geliştirmeleri üzerinde durulduğu görülmektedir. Bu yaş grubunda bulunan öğrencilerin yabancı dili sevmeleri için eğlenceli bir öğrenme ortamında eğitim almaları hedeflenmiştir. Öğretmenlere bu süreçte öğrencilere şarkılı, oyunlu ve eğlenceli bir ortamda eğitim yapmaları tavsiye edilmiştir (Bayraktar, 2014).

Milli Eğitim Bakanlığı (2013) öğretmenlere ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretiminde tavsiye olarak; İngilizce ile Türkçe arasındaki benzer kelimelerden faydalanarak, bilinenden bilinmeyene doğru bir yöntem tercih etmelerini, İngilizcenin kolay ve eğlenceli bir dil olduğunun belirli aralıklarla tekrarlanmasını, öğrencilerin hatalarına yönelik doğru geri bildirimler verilmesi gerektiği, konuların tekrarlar ile hatırlatılması ve etkinliklerde aile katılımının sağlanmasının faydalı olacağını belirtmiştir.

Millî Eğitim Bakanlığı ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretiminde sınıftaki öğrenme ortamının iletişimsel yöntemin özelliklerine uygun olması gerekliliği vurgulanmaktadır:

1. “İletişim gerçek anlam oluşturmaya odaklıdır.
2. İletişim mümkün olduğunca İngilizce yürütülür.
3. Öğrenciler gelişen İngilizce becerilerini öğrenmenin her alanında kullanırlar.
4. Öğrenciler gerçek yaşamda o dili konuşan ülkelerdeki insanlar gibi dinleme ve konuşma eylemlerinde bulunurlar.
5. Öğrenciler görsel ve işitsel araçlar yardımıyla hedef dilde kullanılan yapı ve sözcüklerle sürekli olarak karşılaşır.
6. Öğrenciler İngilizce öğrenirken kendi ana dillerine de saygı duyar ve dil gelişimlerinin önemli bir parçası olarak görürler.
7. Öğrenciler dili, el işleri, tüm bedensel tepki ve drama etkinlikleriyle eğlenceli bir şekilde kullanırlar.
8. Öğrenciler kendilerini gülümseyerek “anlayan” öğretmenler tarafından desteklenir ve yönlendirilirler.
9. Ana dil kullanımını yasaklanmaz veya engellenmez fakat gerektiğinde kullanılır.
10. Öğrenmenin amacı belirli bir zaman aralığında ders programındaki konuları işleyip bitirebilmek yerine kurulan iletişimi derinleştirmeye çalışmaktır.
11. Öğretmenlerin sınıfta bulunma nedeni İngilizce iletişim kurmalarınıdır.
12. Öğrenciler daha önceki derslerde karşılaştıkları işlev ve bilgileri tekrar tekrar kullanırlar ve bilgi ve becerilerini taze tutarlar.
13. Öğrenciler iletişim kurarken hata yapmaları halinde uyarılmaz ve düzeltilmez; iletişimin devamlılığına odaklanarak hatalarını daha sonra düzeltirler.
14. Öğrenciler okullarındakilerle ve okul dışındakilerle paylaşacak ürünler ortaya koyarlar.
15. Öğrenciler kendilerini zorlayan ama yapılabilir etkinliklerin üstesinden başarıyla gelerek motivasyonlarını artırır.
16. Öğrenciler “Bir dil hakkında bir şeyler öğrenmek” yerine “o dille bir şeyler” yaparak İngilizce iletişim becerilerini geliştirirler.

17. Veliler sürecin bir parçası olmaları için cesaretlendirilirler ve veli toplantıları aracılığıyla çocuklarının öğrenme sürecinden haberdar olurlar.” (Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı, 2013).

İlkokul İngilizce öğretim programlarının hedefleri ve kazanımları ünite planı halinde sunulmaktadır. Bu ünite planlarında ünitenin adı, önerilen kelimeler/dil kullanımı, önerilen metin ve aktiviteler ve değerlendirme için yöntemler bulunmaktadır. 10 ünitelerden oluşan 2. sınıf öğretim programında üniteler sırasıyla;

- “1. Kelimeler,
2. Arkadaşlar,
3. Sınıfta,
4. Sayılar,
5. Renkler,
6. Oyun bahçesinde
7. Vücudun bölümleri,
8. Evcil hayvanlar,
9. Meyveler,
10. Hayvanlardır.”

Bu ünitelerde işlenen konular ile birlikte öğrencilerin İngilizcenin ses bilgisiyle ilişki kurarak çeşitli kazanımlar elde etmeleri ve kendini tanıtmaya, selamlaşma gibi faaliyetleri gerçekleştirebilmeleri hedeflenmiştir (MEB, 2013).

Avrupa Birliği Dil çerçevesine göre temel düzey kabul edilen İlkokul 2. sınıf İngilizce dersinin amacı Türkiye Talim Terbiye Kurumu (2013) tarafından şu şekilde belirtilmektedir:

Sıradan ve gündelik deyişlerle somut gereksinimleri karşılamayı hedefleyen son derece yalın ifadeleri anlayabilir ve kullanabilir. Kendini veya bir başkasını tanıtabilir ve bir kişiye, kendisiyle ilgili sorular – Örneğin oturduğu yer, ilişkileri, sahip olduğu şeyler, vb. üzerine – aynı türden sorulara yanıt verebilir. Eğer kendisiyle konuşan kişi yavaş ve tane tane kendisine yardımcı olacak biçimde konuşuyorsa, basit bir biçimde iletişim kurabilir.

İlkokul 2. sınıftan itibaren İngilizce öğretim programlarının uygulanması, yabancı dil öğretiminin erken yaşlarda öğretilmesine yönelik tartışmaları da beraberinde

getirmiştir. Bu anlamda çocukların erken yaşta yabancı dil öğrenmeleri ile ilgili alanyazın incelenecektir.

2.5. Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi

Günümüzde yabancı dilin erken yaşta yani çocuklukta öğretimi çok tartışılan ve araştırılan konuların başında gelmektedir (Hanbay, 2013). Literatürde erken yaşta yabancı dil öğretimine başlamanın önemli olduğunu vurgulayan çalışmalar oldukça fazladır (Anşin, 2006; Kara, 1999; Mirici, 2001; Yule, 2006). Bu araştırmaların aksine alanyazında yabancı dil öğretiminde erken yaşlarda başlamanın abartıldığı kadar etkisinin olmadığı yönünde çalışmalara da rastlanılmaktadır (Bayraktar, 2014; Dinçer, 2016).

1960'lı yıllardan itibaren birçok Avrupa ülkesinde yabancı dil öğretimi için eğitim seviyesi ilkokul olarak kabul edilmiş ve günümüze kadar da bu anlayış doğrultusunda erken yaşta yabancı dil öğretimi ülkelerin eğitim programlarında yer alan konuların başında gelmiştir (Cihan, 2001). Aileler çocuklarının iyi seviyede yabancı dil öğrenmeleri için artık okul öncesi seviyesinde eğitim veren okulları araştırmakta ve çocuklarını bu okullara göndermektedir (Bayraktar, 2014).

Yetişkinlerden farklı olarak çocukların yabancı dile bakış açıları sınav ve not kaygısı olmaması, zaman yönünden bir problem yaşamamaları ve daha önceki yabancı dil öğrenme girişimlerinden kaynaklı olumsuz yargılarının bulunmaması nedeni ile oldukça farklıdır ve bunlar büyük avantajlardır (McGlothin, 1997). Bu nedenle öğrenmenin gerçekleşeceği ortam da yetişkinlerinkinden farklı olmalıdır.

Öğrenme ortamlarının farklı olması ile birlikte çocukların öğrenme şekilleri de yetişkinlere göre farklılık göstermektedir. Çocuklar yetişkinlerden farklı olarak;

- Öğrenmeye heveslidirler ve çevrelerindeki dünyaya merak duyarlar,
- Dikkatleri çabuk dağılır, odaklanma süreleri kısadır,
- Sadece kendilerine öğretileni değil etraflarındaki her şeyi öğrenmeye meyillidirler. Yani dolaylı öğrenmeyle öğrenirler,
- Bireysel olarak takdir ve ilgi görme ihtiyacı hissederler,
- Duyarak, görerek, bilhassa dokunup, etkileşime geçerek öğrenirler (Harmer, 2007).

Çocukların erken yaşta yabancı dil öğrenmelerine yönelik çalışmalarda, anadilinden başka yeni bir dilin öğrenilmesi ile birlikte öğrencilerin; zihinsel ve düşünsel mekanizmalarının daha işlevsel hale geleceği, başka insan ile kolay iletişim kurabileceği, farklı kültürlerden haberdar olacağı ve kendine olan güveninin artacağı da değerlendirilmiştir. Bu kazanımlar ile birlikte etkin bir yabancı dilin gelecekte karşısına iyi bir meslek olarak çıkması da önemli bir yatırım olarak görülmektedir (Center For Applied Linguistics, 2009).

Erken yaşlarda yabancı dil öğretimi çocukların zihinsel ve ruhsal gelişimleri ile birlikte kişilik oluşumunu da etkilemektedir. Tek dilli yetişen çocuklara göre erken dönemde yabancı dil öğrenmeye başlayan çocukların bazı özelliklerinin daha fazla geliştiği görülmüştür. Ruck (1992) çocukta temel sosyal yeterliliklerin gelişiminde yabancı dil öğretiminin önemli olduğunu belirtmektedir (Akt: Koydemir, 2001). Farklı bir çalışmada da utangaçlığın giderilmesi ve yabancılar ile kolay iletişime geçmede yabancı dil öğreniminin çocuklarda faydalı olduğu görülmüştür (Bayraktar, 2014).

2.6. Yabancı Dil Öğretiminde Dört Temel Dil Becerisi

Demirel'e (2012) göre yabancı dil bilmek; "o dilde iletişim kurmak için gerekli olan dört temel beceriye sahip olmak" şeklinde açıklanmıştır. Bu dört temel beceri dinleme, konuşma, okuma ve yazmadır. Bir dilin kişilere öğretilirken dört temel becerisine hitap edilecek şekilde tasarlanması gerekmektedir.

Yabancı bir dili öğrenme o dilin kuralları ile birlikte bize sorulanları anlamayı, bu sorulara cevaplar vermeyi ve yabancı bir metni okuyarak onun hakkında kısa veya uzun bir şeyler yazabilmeyi gerektirmektedir. Bu şekilde bir yabancı dili akıcı bir şekilde konuşmakla birlikte, eğitim, sanat veya mesleki konularda da yabancı dilin avantajlarından faydalanabiliriz.

Yabancı dil öğrenimi tıpkı anadil öğrenimine benzer şekilde önce dinleme ve anlamayı daha sonra da okuma ve yazmayı gerektirmektedir. Özellikle erken yaşlardan itibaren kazandırılmaya çalışılan yabancı dil öğretiminde bu sıraya dikkat edilmesi gerekmektedir. Linse (2005), bir kelimenin önce duyulması gerektiğini, duyulmadan telaffuz edilemeyeceğini belirtmiştir. Aynı şekilde okuma becerisi telaffuzdan sonra

gelmektedir. Bunların en sonuncusu ise yazmadır. Bu nedenle de çocuklara ilk olarak dinleme ve konuşma becerileri kazandırılmalıdır.

Avrupa Birliği Dil Gelişim Projesi kapsamında ülkemizde yürütülen çalışmalarda da bu dört temel becerinin ilkokul 2. sınıftan itibaren kademeli olarak verilmesine yönelik programlar geliştirilmiş, bu öğretim programlarında kullanılacak eğitim metotları ve materyal seçiminde kazandırılacak becerilere göre güncellenmiştir (Demirel, 2012). Bu noktada temel dil becerileri ve öğretimi üzerinde durulmasında fayda görülmektedir.

2.6.1. Dinleme Becerisi

Yabancı dil öğretiminde kazandırılması gereken becerilerin başında dinleme becerisi gelmektedir. Ana dil öğreniminde etkin bir şekilde kullanılan dinlemenin, yabancı dil öğreniminde ilk zamanlarda diğer becerilerin gerisinde kaldığı görülmüştür. Bununla birlikte yapılan çalışmalarda diğer okuma, yazma ve konuşma becerileri gibi dinleme becerisinin de yabancı dil öğretiminde etkili olduğu görülmüştür (Bayraktar, 2014).

Dinleme becerisinin kazandırılmasındaki amaç öğrencilerin yabancı dildeki sesleri tanımaları, vurgulama ve tonlamalarına dikkat etmeleridir. Bu şekilde de kaynaktan gelen sözcükleri doğru anlamaları kolaylaşacaktır. Kaynaktan gelen mesajın anlaşılması oldukça önemlidir (Demirel, 2012).

Philips (2001) “İngilizceyi ilk olarak dinleme ve konuşmayla, daha sonra okuma ve son olarak da yazmayla tanıtmamanın en iyi yol olduğunu” belirtmiştir. Bu anlamda yapılan çalışmalar ve hazırlanan programlarda küçük yaşlardan itibaren çocuklara dinleme becerilerini geliştirebilmeleri için uygun ortamlar hazırlanmasının önemli olduğu görülmüştür. Çocukların gerçek hayatta karşılaşılabileceği durumları barındıran aktivitelere daha çok yoğunlaştıkları ve dinledikleri anlaşılmıştır. Öğretmenler bu nedenle öğrencilerinin aktif bir katılım sağlamaları için gerçek hayata uygun örneklerden faydalanmasının önemli olduğunu değerlendirmiştir (Ur, 1992).

Her ne kadar en kolay kazandırılacak beceri gibi gözükse de dinleme sınıflarda en zor geliştirilen beceridir. Demirel (2012), bunun sebebinin sınıf içerisinde dinleme etkinlikleri için yeterli zamanın ayrılması şeklinde ifade etmektedir.

2.6.2. Konuşma Becerisi

Bir kişinin yabancı dili bilip bilmediğini anlamak için baktığımız en önemli gösterge o dili konuşup konuşmadığıdır. Yabancı dil öğretimindeki genel amaç da bireylerin akıcı bir şekilde o dili konuşabilmesidir. Konuşma, kişinin dil yeterliliği hakkında bilgi veren önemli bir beceridir (Demirel, 2012).

Diğer becerilerde olduğu gibi öğrencilere konuşma becerisini kazandırmak zor ve zahmetli bir iştir. Birçok dilde yazma dili ile konuşma dili aynı değildir. O dili yazıldığından dışında kendine özgü telaffuzu ile kullanmak gerekmektedir. Bu nedenle de doğru telaffuz için küçük yaşlardan itibaren çalışmalara başlanmalıdır. Telaffuz çalışmaları ve doğru telaffuz etme yabancı dil öğretiminde dikkat edilmesi gereken konuların başında gelmektedir (Thornbury, 2005).

Yabancı dil derslerinde öğrencilerin kendilerini ifade etmeleri ve buna olanak sağlayan sınıf etkinlikleri çok önemlidir. Bu etkinlikler öğrencilerin dil gelişimlerine önemli katkılar sağlamaktadır. Sınıflarda öğrencilerin konuşma becerilerini geliştirmeye yönelik yapılan etkinlikler genelde, soru-cevap, bireysel ya da grup çalışmaları olmaktadır. Ur (1992), sınıf ortamında her öğrencinin konuşması için fırsat sunulmasının, onları bu konuda cesaretlendirmenin ve öğrencilerin ilgisini çekecek öğeler ile konuşma ortamlarının oluşturulmasının önemli olduğunu belirtmektedir. Cameron (2001) ise öğrencilerin hikâye tarzında basit tanımlamalar veya karşılıklı konuşma metinleri ile sınıf ortamında konuşmaları için fırsatlar sunulmasının önemini belirtir.

Konuşma becerisi, öğrenciler için gerçek yaşamdan örnek alınarak hazırlanan materyallerin kullanıldığı, onları teşvik edici bir ortamda ve hata yapmaktan korkmadan konuşabileceği bir öğretim ortamında gelişecektir. Yapılan hatalara uygun geri bildirimlerin verilmesi ve öğrencinin gösterdiği gayretin zamanında ödüllendirilmesi ile birlikte de öğrencilerin konuşmaktan ve hata yapmaktan çekinmeyerek derse katılım yapması sağlanacaktır (Bayraktar, 2014).

2.6.3. Okuma Becerisi

Okuma, bir sözcüğü bir cümleyi ya da bir metni duyu organları sayesinde algılayarak bunları bilişsel ve psikomotor becerilerin ortak çalışmasıyla çeşitli süreçlerden geçirerek yazılı sembolleri anlamlandırma ve yorumlama işidir (Demirel, 2012).

Okuma becerisinin kazandırılması ile birlikte öğrencilerin doğru bir şekilde okumaları ve kelime hazinelerini artırmaları beklenmektedir. Dil öğretiminde konuşma ve dinleme becerisinden sonra öğrencilerin yazılı kaynaklardan faydalanabilmeleri ve çevre ile etkileşimde okuma becerisine sahip olması önemlidir. Bu nedenle okuma zevkli bir hale getirilmedi. Ayrıca öğrencilerin okuduklarını anlamaları gerekmektedir. Bu nedenle yazılı kaynakta ne anlatılmak istendiği anlaşılırsa okuma amacına ulaşılmış demektir (Demirel, 2012).

Okuma becerisi, 4. sınıftan itibaren yani dinleme ve konuşma becerilerinin kazanımından sonra öğretilmeye başlanmaktadır. İlkokul 2. ve 3. sınıflarda bu becerinin kazandırılması programda yer almamaktadır.

2.6.4. Yazma Becerisi

Öğrencilerin yabancı dil öğretiminde edinmesi gereken son beceri, yazma becerisidir. Kullanım sıklığı bakımından değerlendirildiğinde diğer becerilerden sonra gelmektedir. Buna rağmen yazma becerisi de düşüncelerin konuşma ve yazma yoluyla ifade edilmesi nedeni ile diğer beceriler kadar önemlidir (Bayraktar, 2014). Yazma becerisi ile öğrencilerin, dilbilgisi kurallarına uygun bir şekilde kendilerini ifade etmeleri amaçlanmaktadır.

Öğretmenler yazma etkinliklerinde genelde kompozisyon yazdırmakta ve bu kompozisyonlardaki hataları kontrol ettiklerinden öğrencilerin en çok zorlandığı becerilerin başında yazma becerisi gelmektedir. Bununla birlikte yazma faaliyetleri sınıf içi etkinlikten daha çok ev ödevi tarzında öğrencilere verilmektedir (Demirel, 2012).

Okuma becerisinde olduğu gibi yazma becerisi de 4. sınıftan itibaren yani dinleme ve konuşma becerilerinden sonra öğretilmeye başlanmaktadır. İlkokul 2. ve 3. sınıflarda bu becerinin kazandırılması programda yer almamaktadır.

Ülkemizde Avrupa Birliği Dil Gelişimi Projesi kapsamında 2013-2014 eğitim öğretim yılından itibaren başlayan ilköğretim ikinci sınıf yabancı dil öğretim programında istenilen hedeflere ulaşıp ulaşılamadığı veya programda karşılaşılan sorunların anlaşılması ancak programın uygulayıcısı öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda anlaşılabilir. Bu anlamda İngilizce öğretmenlerinin 2. sınıf İngilizce öğretimine yönelik görüşleri, programın daha etkin bir şekilde uygulanması için büyük önem arz etmektedir.

2.7. İlgili Araştırmalar

Bu bölümde ilköğretimde kullanılan İngilizce öğretim programının değerlendirildiği yurt içi ve yurt dışında yapılan araştırmalara yer verilecektir.

2.7.1.Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar

Baranick ve Markham (1986) tarafından Amerika’da yapılan “İlköğretim okullarında görev yapan okul müdürlerinin yabancı dil öğretimine karşı tutumu” adlı çalışmada; okul müdürlerinin yabancı bir dil programının mevcut programa eklenmesiyle ilgili tutumlarını, sosyoekonomik ve yabancı dil bilip bilmeme durumlarına göre incelemişlerdir. Araştırmada, okul yöneticilerinin büyük bir kısmının ilköğretim seviyesinde yabancı dil öğretiminin olması gerektiğini savundukları görülürken bununla birlikte ilköğretim seviyesinde yabancı dil öğretiminin öncelikli bir konu olmadığını da belirtmişlerdir.

Lopriore ve Djigunovic’in (2010) Avrupa’da erken yaş yabancı dil öğrenimi kapsamında “The learner: do individual differences matter?” konulu bir çalışma gerçekleştirmişlerdir. Çalışmada Hırvatistan ve İtalya’da erken yaş dil öğrenimi kapsamında öğrenim gören dokuzdan fazla öğrenci ile görüşülmüş ve bu iki ülkede bulunan öğrencilerin yabancı dili anlama ve örnekler vererek anlatma durumları değerlendirilmiştir. Bu öğrencilerden elde edilen veriler daha sonra bu projenin uygulandığı diğer yedi Avrupa ülkesinde bulunan öğrencilerin durumları ile karşılaştırılmıştır. Araştırma sonucuna göre, Hırvat öğrencilerin duyduklarını anlama ve

kendilerini daha iyi ifade etme yönünde, İtalyan öğrencilerden daha başarılı oldukları görülmüştür.

Nguyen (2011) tarafından yapılan “Primary English language education policy in Vietnam: insights from implementation” isimli çalışmada, Vietnam’da 2011 yılı itibariyle uygulamaya konan ilkököl 3. sınıf İngilizce programı incelenmiştir. Araştırma kapsamında Vietnam Hanoi’de bir devlet okulu ve bir özel okulda uygulanan program, hedefler açısından incelenmiştir. Araştırma sonucunda, programın uygulanmasında iki okul arasında farklılıklar bulunmuştur. Bu sonuç, özel okuldaki uygulamanın, devlet okuluna göre daha iyi olduğunu ortaya koymuştur. Fakat her iki okulda da öğretmenler için ek eğitimlere ihtiyaç olduğu, araştırmanın başka bir sonucu olarak belirtilmiştir. Programın ilkököl düzeyinde İngilizceye yeni bir başlangıç olmasına rağmen; öğretmenler için gerekli kaynaklar, öğretmen eğitimi ve materyaller sağlanmadığı için, okullardaki İngilizce öğretiminin aksadığı belirtilmiştir.

Chien (2014) tarafından yapılan “Integration of school features into Taiwanese elementary school new English curriculum” adlı çalışmada, Tayvan’da yabancı dil olarak İngilizcenin ilköğretim seviyesinde zorunlu ders olarak öğretilmesinin, öğretmen adayları üzerinde etkisi incelenmiştir. Tayvan’da 2001 yılında zorunlu olarak ilkököl beşinci sınıfta öğretilmeye başlanan İngilizce, 2013 yılından itibaren ilkököl birinci sınıfta zorunlu olarak verilmeye başlanmıştır. Yabancı dil öğreniminin ülkede önem kazanması ile birlikte, İngilizce öğretmen ihtiyacı bu anlamda artış göstermiştir. Bu ihtiyacın karşılanması için İngilizce öğretmenleri dışındaki diğer öğretmenlere de çeşitli kurslarla yabancı dil eğitimi verilmiş ve okullara İngilizce öğretmeni olarak atanmaları sağlanmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre, bu kurslarda eğitim alan yabancı dil öğretmen adaylarının ilkökulda uygulanan programla ilgili genelde olumlu tutuma sahip oldukları ve İngilizce öğretiminde birçok farklı teknik kullanmayı düşündükleri ortaya çıkmıştır.

Hammad (2014) yaptığı çalışmada, Gaza’da ilkökölün ilk üç kademesindeki sınıflarda, Filistinliler için İngilizceye yönelik hazırlanmış kitapların farklı yönleriyle ilgili öğretmen görüşlerini ortaya koymayı amaçlamıştır. Yetmiş öğretmenden alınan veriler doğrultusunda, kitapların Filistinli öğretmenlerin ve öğrencilerin yerel eğitim ihtiyaçlarına uygun olmadığı, kitaplardaki egzersizleri uygulamak için yeterli zamana

sahip olmadıkları yönünde görüş belirtmişlerdir. Tüm öğretmenler, kitaplardaki kelimelerin zorluğundan şikâyet etmiş ve telaffuzu daha kolay kelimeler seçilmesi gerektiğini dile getirmişlerdir.

Mourão (2014) “okul öncesinde İngilizceyi ciddiye alma” adlı araştırmasında, Meksika’da erken dönem İngilizce öğretiminde oyunun önemini vurgulamış ve yabancı dil öğreniminde oyunun çok işlevsel olduğunu belirterek öğretmenlerin bu oyunlardan faydalanmaları gerektiğini belirtmiştir. Ayrıca çalışmada, öğrencilerin özellikle bir yetişkin olmadan kendilerinin başlattığı oyunlarda İngilizceyi kullanmalarının, pratik yöntemlerle yabancı dil öğrenmeleri açısından okul öncesi dönemde oyunun önemini göstermektedir.

Sayer ve Ban (2014) ise “Young EFL students’ engagements with English outside the classroom” adlı çalışmalarında, Meksika’da İngilizcenin ilköğretim programına eklenmesinden sonra kullanılan mevcut programı incelemişlerdir. Araştırma sonucunda ilköğretim öğrencilerinin haftada birkaç saat gördükleri yabancı dil dersinin dışında çeşitli okul dışı faaliyetlerle, İngilizceyi geliştirmeye çalıştıkları anlaşılmıştır. Çalışmada ayrıca, televizyon, internet gibi farklı iletişim araçlarını kullanan öğrencilerin izledikleri filmler, dinledikleri müzikler ve oynadıkları bilgisayar oyunları ile birlikte yabancı dil seviyelerini geliştirdikleri de anlaşılmıştır.

Enever (2014) “Primary English teacher education in Europe” adlı çalışmasında Avrupa’da kaliteli yabancı dil öğretmenliği için gerekli hazırlık kurslarının oluşturulmasında karşılaşılan sorunları ve ilköğretim öğretmenlerinin yabancı dil öğretiminde zayıf oldukları noktaları incelemiştir. Bu anlamda çalışmada farklı ülkelerin ilköğretim seviyesinde verilen İngilizce öğretim programlarını değerlendirmiştir. Çalışmasının sonucunda Avrupa’daki Erken Dil Öğrenimi programı kapsamında ilköğretim öğretmenlerinin erken dönem İngilizce öğretimi konusunda yeterli olmadıkları anlaşılmış ve bu anlamda öğretmenlerin bu durumlarına yönelik önlemlerin alınması gerektiğini belirtmiştir.

Wilden ve Porsch, (2016) “Learning EFL from year 1 or year 3? A comparative study on children’s EFL listening and reading comprehension at the end of primary education” isimli çalışmalarında Almanya’da 2010 ve 2012 yılları arasında öğrenim gören 6,500 den fazla ilköğretim çağındaki öğrenciyi incelemişlerdir. Araştırmada

Almanya’da ilkokul 1. sınıf veya 3. sınıfta İngilizce öğrenmeye başlayan öğrencilerin ilkokul sonundaki dinleme ve okuma becerilerindeki başarıları karşılaştırılmıştır. Araştırmanın sonucunda, 1. sınıfta İngilizce öğrenmeye başlayan öğrencilerin 3. sınıfta İngilizce öğrenmeye başlayanlara göre okuma ve dinleme becerilerinde daha başarılı oldukları tespit edilmiştir.

2.7.2.Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar

“İlkokul 2. sınıf İngilizce dersine ilişkin sınıf ve İngilizce öğretmenlerinin görüşlerini” inceleyen Erkuş ve Babayiğit (2013), Yozgat ili Sorgun ilçesinde 2013-2014 eğitim öğretim yılında görev yapan 10 sınıf ve 10 İngilizce öğretmenine ulaşımlardır. Öğretmenlerden alınan veriler üzerinden yaptıkları değerlendirmede öğretmenlerin büyük bölümü ilkokul 2. sınıfın yabancı dil öğretimi açısından erken olmadığını belirttikleri anlaşılmıştır. Ayrıca hem İngilizce hem de sınıf öğretmenlerinin erken yaşta dil eğitimi verilmesinin faydalı olacağı düşüncesine sahip oldukları görülmüştür.

Solak (2013) tarafından Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metni doğrultusunda “Finlandiya ve Türkiye’de ilkokul düzeyinde yabancı dil öğretimi” isimli çalışmada Finlandiya ve Türkiye’de uygulanan ilköğretim düzeyindeki İngilizce öğretim programları yabancı dil öğretiminin ilke, hedefler, program ve yabancı dil öğretmeni yetiştirme bakımından karşılaştırılmıştır. Finlandiya’da yabancı dil öğretimi 1. sınıf ile 6. sınıf arasındaki öğrencilere sınıf öğretmenleri tarafından verilirken, 7 ile 9. sınıf arasındaki öğrencilere alan öğretmenleri tarafından verilmektedir. Ülkemizde de mevcut haliyle birçok ilkokulda yabancı dil dersi sınıf öğretmenlerince verilmektedir. Bu anlamda iki ülke arasında yabancı dil öğretiminde benzerlikler bulunduğu belirtilen araştırmada ayrıca öğretmenlerin sosyal ve akademik yaşamdaki rolü ile öğrenci merkezli ve esnek program uygulamaları, iki ülke arasındaki farklılıklar olarak değerlendirilmiştir.

Bayraktar (2014), yüksek lisans tezinde “Türkiye genelinde uygulamaya konulan ikinci sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşlerini” incelemiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Bursa’nın Orhaneli ilçesinde 8 ilkokulda görev yapan 9 İngilizce öğretmeni oluşturmuştur. Çalışmada İngilizce öğretmenlerinin programın kazanımlar, içerik, öğrenme yaşantıları, değerlendirme ve uygulama

boyutuyla ilgili görüşleri belirlenmiştir. Çalışmanın sonuçları öğretmenlerin genel anlamıyla öğretim programı hakkında olumlu düşüncelere sahip olduğunu göstermektedir. Erken yaşlarda yabancı dil eğitime başlanması ve programın iki dil becerisinden oluşması önemli bir gelişme olarak görülmüştür.

“İkinci sınıf İngilizce öğretim programını öğretmen görüşlerine göre değerlendirme” adlı araştırmalarında Alkan ve Arslan (2014) Türkiye’nin çeşitli bölgelerinde görev yapan 163 İngilizce öğretmenine ulaşımlarıdır. Çalışma sonuçlarına göre öğretmenlerin ikinci sınıf yabancı dil öğretim programına yönelik kanaatlerinin olumlu olduğu anlaşılmıştır.

Süer (2014) yüksek lisans tez çalışmasında “2. sınıf İngilizce dersi öğretim programını öğretmen görüşleri açısından değerlendirmeyi” amaçlamıştır. Diyarbakır’da yaptığı çalışmasında 144 İngilizce öğretmenine ulaşmıştır. Çalışmada, Öğretmenlerin verdikleri cevaplar doğrultusunda 2. sınıf yabancı dil programına yönelik görüşlerinde “kararsız” oldukları anlaşılmıştır.

“İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi ve programına ilişkin öğretmen görüşlerini belirlemeyi” amaçlayan Küçüktepe, Eminoğlu-Küçüktepe ve Baykın (2014) İngilizce öğretmenlerinin programın kazanımlarına, içeriğine, eğitim durumlarına, ölçme ve değerlendirmeye yönelik görüşleri belirlemek için Türkiye’nin farklı bölgelerindeki ilkokulların ikinci sınıflarında görev yapan 30 İngilizce öğretmenine ulaşmışlardır. Çalışmada, İngilizce öğretmenlerinin ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programıyla ilgili görüşlerinin genel olarak olumlu olduğu tespit edilmiştir.

2014 yılında Merter, Şekerci ve Bozkurt tarafından yapılan “İngilizce öğretmenlerinin ikinci sınıf İngilizce dersine ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi” adlı çalışmada 12 İngilizce öğretmeninden veriler elde edilmiştir. Öğrencilerin bilişsel gelişimi açısından öğretmenler programı yeterli bulmuşlardır. Yabancı dil öğretiminde kullanılan kaynak kitaplara yönelik çeşitli olumsuz görüşlerinin olduğu, özellikle öğrencilerin kitapta geçen bazı soyut kavramları anlamadıklarını belirtmişlerdir. Öğretmenler son olarak eksik materyal ve kalabalık sınıflar nedeni ile programın uygulanmasında problem yaşadıklarını belirtmişlerdir.

İyitoğlu ve Alcı’nın (2015) yapmış oldukları araştırmada “İkinci sınıf İngilizce öğretim programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi” amaçlanmıştır. 14

İngilizce öğretmeninden elde edilen veriler doğrultusunda öğretmenlerin programa yönelik genel anlamda olumlu düşüncelerinin olduğu tespit edilmiştir. Kalabalık sınıflar ve eksik materyal nedeni ile programın uygulanmasında aksaklıklar olduğu da çalışmada elde edilen bulgular arasındadır.

“İlkokul ikinci sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin İngilizce öğretmenlerinin görüşlerini belirlemeyi” amaçlayan Yıldırım ve Tanrıseven (2015) araştırmalarında Mersin’in Tarsus ilçesindeki altı farklı devlet okulunda görev yapmakta olan yedi İngilizce öğretmeni ile görüşmüşlerdir. Nitel bir çalışma olan ve öğretmenlere yönlendirilen açık uçlu sorular ile, öğretmenlerin mevcut uygulanan ilkökul 2. sınıf İngilizce öğretim programına yönelik görüşlerinin alındığı çalışma sonucunda, öğretmenlerin ikinci sınıflara uygulanan programı genel olarak öğrenci seviyesine uygun buldukları anlaşılmıştır. Öğretmenlerin programın uygulanmasına yönelik olumsuz olarak değerlendirdikleri konuların ise, haftalık ders saatlerinin yetersizliği, ders kitabındaki eksikler ve kalabalık sınıflar olduğu tespit edilmiştir.

Demir ve Duruhan (2015) “İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi programı uygulamalarına ilişkin öğretmen görüşleri” isimli araştırmalarında Malatya’nın merkezinde ilkökul 2. sınıfların derslerine giren 20 İngilizce öğretmenine ulaşmışlardır. Öğretmenler programın dil öğretimine faydalı olduğunu belirtmişlerdir. Bununla birlikte programın uygulanmasına yönelik ders kitaplarının uygunsuzluğu ve materyal eksikliği öğretmenlerin olumsuz görüşleri olarak dikkat çekmiştir.

Yaşar (2015) “devlet ilkokullarının ikinci sınıflarında İngilizce ders kitabı olarak kullanılan "Fun With Teddy" isimli kitabın etkililiğini, İngilizce öğretmenlerinin ve İngilizce alanındaki akademisyenlerin görüşlerini” olarak değerlendirmiştir. Çalışmanın amaçlarına ulaşmak için, devlet ilkokullarında ikinci sınıf öğrencilerine ders veren 20 İngilizce öğretmenine, "Fun With Teddy" isimli ders kitabının etkililiği ile ilgili sekiz tane görüşme sorusu sorulmuştur. Araştırmanın sonuçlarına göre, bütün akademisyenler ders kitabının çocuklara İngilizce öğretmeye uygun olduğuna inanırken çoğu öğretmenin ders kitabının küçük çocuklara İngilizce öğretme konusunda yeterli ve etkili olduğunu düşünmedikleri görülmüştür.

Özüdoğru ve Adıgüzel’in (2016) “ilkokul 2. Sınıf İngilizce öğretim programının değerlendirilmesi” adlı araştırmalarında Türkiye’nin yedi bölgesindeki on

dört farklı ilde görev yapan İngilizce öğretmenlerinin görüşlerini değerlendirmişlerdir. Öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda ilkokul 2. sınıfta uygulanan programın ölçme ve değerlendirme alt boyutu dışında görüşlerinin olumlu olduğu, ölçme ve değerlendirme alt boyutunda ise programın yetersiz olduğunu belirttikleri anlaşılmıştır. Araştırmada Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde görev yapan öğretmenlerin programın tamamına yönelik görüşlerinin diğer bölgede görev yapan öğretmenlere göre daha olumsuz olduğu görülmüştür. Ayrıca araştırmanın bir sonucu olarak da İngilizce öğretmenliği lisans bölümünden mezun olan öğretmenlerin programa yönelik görüşlerinin, diğer lisans programından mezun olan öğretmenlere göre daha olumlu olduğu anlaşılmıştır.

Özüdoğru (2016) “ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metni doğrultusunda aydınlatıcı değerlendirme modeli ile değerlendirilmesi” konusunu araştırmıştır. Araştırma verileri 2013-2014 eğitim öğretim yılında 14 ildeki 768 ikinci sınıf İngilizce dersine giren öğretmenden ve Uşak ilinde gözlem yapılan iki sınıftaki 48 öğrenciye uygulanan başarı testinden elde edilmiştir. Araştırma sonucunda programın duyuşsal kazanımlar, ölçme-değerlendirme süreçleri ve öğrenme-öğretme süreçleri açısından Avrupa Birliği ile yürütülen programa uyumlu olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bunun aksine, programın hedeflenen dil becerileri, bilişsel kazanımlar, öz değerlendirme ifadeleri ve içerik açısından başvuru metnine uyumlu olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Bulut ve Atabey (2016) “İlkokul ikinci sınıf İngilizce dersi öğretim programının uygulamadaki etkililiğinin değerlendirilmesi” adlı araştırmalarında Diyarbakır’da görevli 50 İngilizce öğretmenine ulaşımlardır. Öğretmenler genel manada programın öğrencilerin düzeyine uygun olduğunu belirtmişlerdir. Çalışmada ayrıca okulların fizikî imkânlarının yetersizliği nedeni ile programın yürütülmesinde aksaklıklar yaşandığı ve öğretmenlerin hizmet içi eğitim almaları gerektiği sonuçlarına da ulaşılmıştır.

Kandemir (2016), yüksek lisans tezinde “ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programını, katılımcı odaklı program değerlendirme yaklaşımına göre değerlendirmeyi” amaçlamıştır. Denizli’nin farklı ilçelerinde görevli 104 İngilizce öğretmenine ulaşımlardır. Programın geneline ilişkin İngilizce öğretmenlerinin olumlu görüş bildirdikleri anlaşılmıştır. Bununla birlikte programın kazanım, içerik, eğitim durumları ve

değerlendirme boyutlarıyla ilgili “kararsız” oldukları anlaşılmıştır. Çalışmada ayrıca öğretmenlerin programda çeşitli güncellemeler yapılması yönünde taleplerinin olduğu görülmüştür.

Dinçer (2016) araştırmasında, “ilkokul ikinci ve üçüncü sınıf İngilizce dersi öğretim programlarının sınıf içi uygulamalara nasıl yansıdığını öğretmen görüşleri ve sınıf içi gözlemlere dayalı olarak ortaya koymak” konusunu incelemiştir. Araştırma verileri seçilen iki ilkokuldaki ikinci ve üçüncü sınıflardan oluşan yedi sınıf ve bu sınıfların dersine giren üç İngilizce öğretmeninden elde edilmiştir. Araştırmada resmi program ile uygulamalar arasında farklılıklar olduğu ve yabancı dil için gerekli temel becerilerin istenilen seviyede öğrencilere kazandırılmadığı görülmüştür.

Cesur ve Cinkavuk (2017), “ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının genel özellikler, hedefler, içerik ve değerlendirme öğelerine ilişkin öğretmen görüşlerini” inceledikleri çalışmalarında Tokat merkezdeki devlet okullarında görev yapan 110 İngilizce öğretmenine ulaşmışlardır. Çalışmada öğretmenlerin mevcut uygulanan İngilizce öğretim programına yönelik hem olumlu hem de olumsuz görüşlerinin olduğu tespit edilmiştir.

İnci (2017) tarafından yapılan “Türkiye ve Almanya ilkokul İngilizce dersi öğretim programlarının karşılaştırılması” adlı çalışmada 2014-2015 ve 2015-2016 eğitim öğretim döneminde Kocaeli, Bolu ve Adapazarı’nda ilkokullarda görev yapan 11 İngilizce öğretmeni ile Almanya’nın Nordrhein Westfallen, Baden Württemberg ve Berlin’de ilköğretim okullarında görev yapan 7 İngilizce öğretmenin görüşlerini karşılaştırmışlardır. Almanya’da uygulanan programda yer alan İngilizce öğretmenlerinin Türkiye’deki İngilizce öğretmenlerine göre daha iletişimsel temelli ders uyguladıkları ve bu anlamda Türkiye’deki öğretmenlerden farklı olarak programın konuşmaya yönelik olmasını programın en güçlü yanı olarak gördüklerini ve programı uygulamakta zorlanmadıklarını belirtmişlerdir. Türkiye’deki İngilizce öğretmenlerinin çoğunluğu ise programı uygularken zorluklar yaşadıklarını belirtmişlerdir.

Elgün (2018) araştırmasında “ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programını, eklettik modele göre değerlendirme” konusunu incelemiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Antalya’nın Alanya ilçesindeki ilkokullardan başarı sırasına göre seçilen üç okul oluşturmuştur. Araştırmada, öğrencilere “Çocuklara Yabancı Dil

Öğretiminin Duyuşsal Hedefleri Ölçeği” uygulanırken, öğretmenler ile de “öğretmen görüşme formu” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin programı genel anlamda başarılı ve öğrencilerin gelişim seviyelerini uygun buldukları görülmüştür. Ancak konuşma becerisinin istenilen seviyede öğrencilere kazandırılmadığı, bununla birlikte dinleme becerisinin de okulların başarısına göre farklılık gösterdiği çalışmada elde edilen diğer bir sonuçtur.

Yapılan çalışmalar değerlendirildiğinde ilkokulda uygulanan İngilizce öğretime yönelik araştırmaların önemli bir bölümünde öğretmenlerin görüşleri üzerinde durulduğu anlaşılmıştır. Ülkemizde yapılan araştırmalarda İngilizce öğretmenlerinin yabancı dil öğretiminin ilkokul 2. sınıftan başlamasını olumlu olarak değerlendirdikleri anlaşılmıştır (Alkan ve Arslan, 2014; Bayraktar, 2014; Erkuş ve Babayiğit, 2013). Bununla birlikte sınıfların kalabalık olması ve okulların fiziksel yetersizlikleri, İngilizce öğretmenlerinin ilkokul ikinci sınıf İngilizce programını uygulamalarında karşılaştıkları sorunların başında geldiği anlaşılmıştır (Bulut ve Atabey, 2016; Demir ve Duruhan, 2015). İlkokul ikinci sınıf İngilizce öğretime yönelik çalışmaların bazılarında ise öğretmenlerin programa yönelik kararsız oldukları ve bazı güncellemelerin yapılmasının faydalı olacağı düşüncesinde oldukları görülmüştür (Kandemir, 2016; Süer, 2014).

Bu çalışma ile birlikte ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretime yönelik programın, kamu ve özelde çalışan İngilizce öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda incelenmesinin, bu alanda yapılan çalışmalara ışık tutacağı değerlendirilmiştir.

III. BÖLÜM

ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Bu bölümde sırasıyla araştırmanın modeli, çalışma grubu, verilerin toplanması amacıyla kullanılan ölçme araçları ile bu araçların geçerlik-güvenirlik çalışmaları, verilerin toplanması ve verilerin analizinde kullanılan istatistiksel değerlendirmeler hakkında bilgi verilmiştir.

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu çalışmanın araştırma modeli betimsel nitelikteki tarama modelidir. Tarama modelleri, geçmişte ya da şu anda var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır (Karasar, 1999). Araştırmada, İngilizce 2. sınıf İngilizce öğretim programı, öğretmen görüşleri ile incelenmiştir.

3.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmada, 2018-2019 eğitim öğretim yılında İzmir ili merkez ilçelerinde özel ve kamuya ait ilkokullarda görev yapan ve rastgele seçilen İngilizce öğretmenlerinden oluşan örneklem grubuna bir adet veri toplama aracı uygulanmıştır. Toplamda 340 İngilizce Öğretmeni araştırmaya katılmıştır.

Tablo 4'te, araştırmaya katılan öğretmenlerin çeşitli özelliklerine göre dağılımlarına yer verilmiştir.

Tablo 4. İngilizce Öğretmenlerinin Demografik Özellikleri

Değişkenler		f	%
Cinsiyet	Kadın	282	82,9
	Erkek	58	17,1
	Toplam	340	100
Görev Yapılan Okul Türü	Özel	125	36,8
	Kamu	215	63,2
	Toplam	340	100
Mesleki Deneyim	0-5 yıl	124	36,5
	6-10 yıl	152	44,7
	11-15 yıl	45	13,2
	16-20 yıl	16	4,7
	21 ve üstü	3	,9
	Toplam	340	100
Mezun Olunan Lisans Programı	İngilizce Öğretmenliği	249	73,2
	Diğer İngilizce Bölümleri	84	24,7
	Bölüm Dışı	7	2,2
	Toplam	340	100

Tablo 4'te görüldüğü üzere katılımcıların 282'si (% 82,9) kadın, 58'i (% 17,1) ise erkek öğretmenlerden oluşmaktadır. İngilizce öğretmenlerinin 125'i (% 36,8) özel sektörde çalışırken, 215 (% 63,2) İngilizce öğretmeni ise kamuda çalışmaktadırlar. Öğretmenlerden 124'ünün (% 36,5) mesleğinin ilk beş yılında olduğu görülürken, 6-10 yıl arasında mesleki tecrübesi olan 152 (% 44,7) kişi, 11-15 yıl arasında mesleki tecrübesi olan 45 (% 13,2) kişi ve 16-20 yıl arasında mesleki tecrübeye sahip

öğretmenlerin 16 (% 4,7) kişi olduğu anlaşılmıştır. 21 ve üstü mesleki deneyime sahip öğretmenlerden araştırmaya katılan kişi sayısı ise 3'tür. Öğretmenlerin genel olarak İngilizce Öğretmenliği lisans programından mezun oldukları (249 kişi), 84 (%24,7) öğretmenin İngilizce öğretmenliği dışındaki farklı İngilizce programlarından mezun olduğu ve 7 (% 2,2) öğretmenin ise farklı programlardan mezun oldukları görülmüştür.

3.3. Veri Toplama Araçları

İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşlerini belirlemek için Süer (2014) tarafından geliştirilen "İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmacı tarafından geliştirilen veri toplama aracını kullanmak için mail aracılığıyla istenen gerekli izin bilgileri ek 3'te sunulmuştur.

3.3.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği

Süer (2014) tarafından geliştirilen "İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği" geniş bir literatür taraması sonrası hazırlanarak programın genel özellikleri, hedefler, içerik, eğitim durumları ve sınav durumları olmak üzere toplam 5 alt boyuttan oluşan 37 maddeli bir veri toplama aracıdır. Ayrıca İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği katılımcılar tarafından (1) Kesinlikle Katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum, (5) Kesinlikle Katılıyorum şeklinde görüşlerini bildirebildikleri 5'li Likert tipi nihai bir veri toplama aracıdır (Süer, 2014).

Süer (2014) veri toplama aracını geliştirme çalışması kapsamında, ilgili alanyazını incelemiş ve 5 boyutu kapsayacak şekilde toplam 40 madde hazırlamıştır. Hazırlanan maddeler görüşleri alınmak üzere eğitim bilimleri alanında 2 ve yabancı diller alanından 1 olmak üzere toplam 3 uzman görüşüne sunulmuştur. Alınan geri bildirimler neticesinde madde sayısı 37'ye indirilmiş, bir deneme formu oluşturulmuş ve bu formula Diyarbakır iline bağlı farklı semtlerde görev yapan toplam 97 İngilizce öğretmenin görüşlerine başvurulmuştur.

Doğrulayıcı faktör analizi sonucu elde edilen karşılaştırmalı uyum indekslerinden RMSEA; 0.078, SRMR; 0.086, olarak hesaplanmıştır "İlkokul 2. Sınıf

İngilizce Dersi Öğretim Programını Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirme Ölçeği'nin güvenilirlik çalışmasında Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı kullanılmıştır. Hesaplanan iç tutarlık (Cronbach Alpha) güvenilirlik katsayısı ölçeğin tamamı için .95 ve “programın genel özellikleri” boyutu için .80, “hedefler” boyutu için .86, “içerik” boyutu için .87, “eğitim durumları” boyutu için .83 ve “sınama durumları” boyutu için .88 olarak tespit edilmiştir (Süer, 2014).

Veri toplama aracının kullanıldığı bu çalışmada ise alt ölçeklerin Cronbach Alfa değeri ölçeğin tamamı için .95 ve “programın genel özellikleri” boyutu için .75, “hedefler” boyutu için .84, “içerik” boyutu için .86, “eğitim durumları” boyutu için .86 ve “sınama durumları” boyutu için .88 olarak tespit edilmiştir.

Bu veri toplama aracına ek olarak, araştırmacı tarafından veri toplama aracının uygulanacağı kişilerin görev yaptığı okul türü, mesleki deneyimleri, cinsiyetleri, mezun oldukları lisans programlarının sorulduğu ek 2'deki form eklenmiştir.

3.4. Verilerin Toplanması

Veri toplama süreci İzmir il merkezi ve ilçelerinde 2019 Ocak-Mart tarihleri arasında gerçekleşmiştir. Veri toplama araçları, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Etik Kurulu'ndan alınan onayın ardından İl Milli Eğitim Müdürlüğü izniyle çalışma grubuna dahil edilen okullarda uygulanmıştır. Belirlenen okullara gidilmiş, okul müdürlerinden izin alınarak gönüllü öğretmenlere “Kişisel Bilgi formu”, ve “İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği” eş zamanlı olarak doldurtulmuştur. Uygulama sırasında katılımcılara gerekli bilgiler verilmiştir.

Uygulamaların ardından veri toplama araçları incelenmiş ve toplam 347 İngilizce öğretmenine ulaşıldığı görülmüştür. Veri toplama araçlarını eksik ya da yanlış doldurduğu tespit edilen 7 öğretmen çalışmadan çıkartılmış ve 340 öğretmenin verileri araştırmanın kaynağını oluşturmuştur.

3.5. Verilerin Analizi

Katılımcıların aldıkları puanların analizinde hangi testlerin kullanılacağına karar vermek amacıyla ilk aşamada normallik testi yapılmış ve örneklem sayısı 50 ve üzeri olduğu için Kolmogorov-Smirnov normallik testinin sonuçlarına bakılmıştır.

Çalışmada dağılımın çarpıklık ve basıklık katsayısına göre normalliğin kontrolü tüm değişkenler için ayrı ayrı yapılmıştır. Öğretmenlerin “İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeğinden” elde ettikleri puanlara göre normallik testleri tablo 5’de gösterilmiştir.

Tablo 5. Öğretmenlerin İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeğinden Elde Ettikleri Puanlara Göre Normallik Testleri

	Min.	Maks.	\bar{X}	Ss	Ortanca	Çarpıklık	Basıklık
Programın Genel Özellikleri	1	5	3,62	.69	3,75	-,64	1,029
Programın Hedefleri	1,56	5	3,51	.59	3,55	-,49	1,20
Programın İçeriği	1	5	3,71	.67	3,75	-1,16	2,38
Programın Eğitim Durumları	1	5	3,67	.70	3,71	-,89	1,30
Programın Sınama Durumları	1	5	3,62	.70	3,67	-,73	,97

Analiz sonuçlarına göre, veri toplama aracından alınan toplam puan ortalamalarına ilişkin basıklık ve çarpıklık değerlerinin, normal dağılım ölçütü olarak belirtilen aralıkta olduğu görülmektedir. Büyüköztürk (2006) çarpıklık katsayısının +1 ile -1 arasında yer almasını, puanların normalden aşırı sapma göstermediğini, Şencam (2005) ise çarpıklık değerlerinin ± 2 arasında ve basıklık değerlerinin de 7’den küçük olması halinde puanların normal dağılım gösterdiği şeklinde yorumlanabileceğini belirtmişlerdir. Ayrıca ortalama ve ortanca değerlerinin birbirine yakın olması da dağılımın normal olduğuna dair başka bir kanıttır.

Katılımcıların verileri normal dağıldığı ve her bir verinin diğerinden bağımsız olduğu için cinsiyetlerine ilişkin farklılaşma durumu Bağımsız Örneklemeler için t-Testi ile dağılımın normal olmaması nedeni ile okul türüne ilişkin farklılaşma Mann-Whitney u testi ile mesleki deneyimleri ve mezun olunan lisans türlerine göre farklılaşma durumu ise verilerin normal dağılım göstermesi nedeni ile tek faktörlü varyans analizi (ANOVA) ile analiz edilmiştir. Verilerin analizi SPSS programının 20. sürümü üzerinde yapılmıştır.

IV. BÖLÜM

BULGULAR

Bu bölümde ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına yönelik görüşleri, “programın genel özellikleri”, “programın hedefleri”, “programın içeriği”, “programın eğitim durumları” ve “programın sınav durumları” olmak üzere beş boyut altında incelenerek bulgular değerlendirilmiştir.

4.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri

İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin öğretim programına yönelik genel görüşlerini belirlemek için bu çalışmada kullanılan “İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği”nin her bir boyutuna verdikleri cevapların aritmetik ortalama ve standart sapma puanları hesaplanmıştır.

Tablo 6. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri

Ölçeğin Boyutları	N	X	Ss
Programın Genel Özellikleri	340	3,62	,69
Hedefler	340	3,52	,59
İçerik	340	3,71	,67
Eğitim Durumları	340	3,68	,70
Sınav Durumları	340	3,63	,70

Tablo 6 incelendiğinde ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin veri toplama aracındaki maddelere verdikleri cevapların aritmetik ortalama değerlerine bakıldığında, programın genel özellikleri boyutunda 3,62, hedefler boyutunda 3,52, içerik boyutunda 3,71, eğitim durumları boyutunda 3,68 ve sınav durumları boyutunda 3,63 olduğu belirlenmiştir. Bu durumda öğretmenlerin, programın genel özelliklerine, hedeflerine,

içeriğine, eğitim durumlarına ve sınama durumlarına ilişkin “Katılıyorum” şeklinde görüş bildirdiği belirlenmiştir. Öğretmenlerin en fazla programın içeriğine yönelik maddelere “Katılıyorum” şeklinde cevap verdikleri görülmüştür.

4.1.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Genel Özelliklerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri

İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin öğretim programının genel özelliklerine yönelik görüşlerini belirlemek için veri toplama aracındaki programın genel özellikleri boyutu altındaki maddelere verilen cevapların aritmetik ortalama ve standart sapma puanları hesaplanmıştır. Buna göre öğretmenlerin programın genel özellikleri boyutu altındaki maddelerden aldıkları puanların aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 7'de verilmiştir.

Tablo 7. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Genel Özelliklerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri

Programın Genel Özellikleri Boyutu Altındaki Maddeler	N	X	Ss
1. İngilizce dersi öğretim programı öğrenci düzeyine uygundur.	340	3,77	,89
2. İngilizce dersi öğretim programı öğrenciye İngilizceyi sevdirek öğretme niteliğindedir.	340	3,55	,94
3. İngilizce dersi öğretim programı öğrencilerde İngilizce öğrenmeye yönelik olumlu tutum geliştirmektedir.	340	3,51	,93
4. İngilizce dersi öğretim programı öğretmene yeterince rehberlik etmektedir.	340	3,67	,97

Tablo 7 incelendiğinde İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin programın genel özellikleri boyutunda yer alan veri toplama aracı maddelerine verdiği cevapların aritmetik ortalama değerlerine göre, öğretmenlerin programın genel özellikleri boyutunda yer alan maddelere “Katılıyorum” şeklinde görüş bildirdiği belirlenmiştir. Öğretmenlerin İngilizce dersi öğretim programının genel özelliklerine yönelik en çok katıldıkları maddenin “İngilizce dersi öğretim programı öğrenci düzeyine uygundur” maddesi olduğu görülmüştür.

4.1.2 İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Hedeflerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri

İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin öğretim programının hedeflerine yönelik görüşlerini belirlemek için veri toplama aracındaki programın hedefleri boyutu altındaki maddelere verilen cevapların aritmetik ortalamaları ve standart sapma puanları hesaplanmıştır.

Tablo 8. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Hedeflerine” İlişkin Öğretmen Görüşleri

Programın Hedefleri Boyutu Altındaki Maddeler	N	X	Ss
5. İngilizce dersi öğretim programındaki hedefler yeterince açık ve anlaşılabilir.	340	3,71	,93
6. İngilizce dersi öğretim programının hedefleri öğrenci gelişim düzeyine uygundur.	340	3,74	,85
7. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen dinleme becerilerine öğrencinin ulaşması mümkündür.	340	3,34	,96
8. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen konuşma becerilerine öğrencinin ulaşması mümkündür.	340	3,26	,91
9. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen kelime bilgisini öğrencinin kazanması mümkündür.	340	3,49	,86
10. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen iletişim becerilerine öğrencinin ulaşması mümkündür.	340	3,40	,91
11. İngilizce dersi öğretim programındaki kazanımlar günlük yaşam durumlarında kullanılabilir niteliktedir.	340	3,46	,89
12. İngilizce dersi kazanımları öğrenci ilgi ve ihtiyaçlarına uygundur.	340	3,51	,93
13. İngilizce dersi öğretim hedefleri tutarlıdır.	340	3,72	,89

Tablo 8 incelendiğinde İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin programın hedefleri boyutunda yer alan veri toplama aracı maddelerine verdiği cevapların aritmetik

ortalama değerlerine göre öğretmenlerin, programın hedefleri boyutunda yer alan 5, 6, 12 ve 13'üncü maddelere "Katılıyorum" şeklinde cevap verdikleri 7, 8, 9, 10 ve 11'inci maddelere ise "Kararsızım" şeklinde cevap verdikleri görülmüştür. Öğretmenlerin en çok katıldıkları madde ise "İngilizce dersi öğretim programının hedefleri öğrenci gelişim düzeyine uygundur" maddesidir.

4.1.3 İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının "İçeriğine" İlişkin Öğretmen Görüşleri

İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin öğretim programının içeriğine yönelik görüşlerini belirlemek için veri toplama aracındaki programın içeriği boyutu altındaki maddelere verilen cevapların aritmetik ortalama ve standart sapma puanları hesaplanmıştır.

Tablo 9. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının "İçeriğine" İlişkin Öğretmen Görüşleri

Programın İçeriği Boyutu Altındaki Maddeler	N	X	Ss
14. İngilizce ders içeriği öğretim hedefleriyle tutarlıdır.	340	3,77	,93
15. İngilizce ders içeriği kendi içinde tutarlılık göstermektedir.	340	3,77	,88
16. İngilizce ders içeriği bilimsel gerçekler ile tutarlılık göstermektedir.	340	3,72	,95
17. İngilizce ders içeriği günceldir.	340	3,78	,92
18. İngilizce ders içeriği öğrenci için anlamlıdır.	340	3,53	,99
19. İngilizce ders içeriği öğretim ilkeleri dikkate alınarak düzenlenmiştir.	340	3,80	,90
20. İngilizce ders içeriği ara tekrarları teşvik edecek şekilde düzenlenmiştir.	340	3,76	,94
21. İngilizce ders içeriği iyi düzenlenmiştir.	340	3,58	1,07

Tablo 9 incelendiğinde İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin programın içeriği boyutunda yer alan veri toplama aracı maddelerine verdiği cevapların aritmetik

ortalama değerlerine göre, öğretmenlerin bütün maddelere “Katılıyorum” şeklinde cevap verdikleri görülmüştür. Öğretmenlerin İngilizce öğretiminde programın içeriğine yönelik en fazla katıldıkları maddenin ise “İngilizce ders içeriği öğretim ilkeleri dikkate alınarak düzenlenmiştir” maddesi olduğu anlaşılmıştır.

4.1.4 İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programın “Eğitim Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri

İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin öğretim programının eğitim durumlarına yönelik görüşlerini belirlemek için veri toplama aracındaki programın eğitim durumları boyutu altındaki maddelere verilen cevapların aritmetik ortalama ve standart sapma puanları hesaplanmıştır.

Tablo 10. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Eğitim Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri

Programın Eğitim Durumları Boyutu Altındaki Maddeler	N	X	Ss
22. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri çocuklara yabancı dil öğretimi yaklaşımlarına uygundur.	340	3,65	,96
23. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri öğrenci gelişim özelliklerine uygundur.	340	3,68	,94
24. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri öğrenci ilgisini ve dikkatini çekecek niteliktedir.	340	3,52	1,03
25. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri, sınıf ortamında uygulanabilir niteliktedir.	340	3,75	,96
26. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri, öğrenilenlerin tekrarına ve pekiştirilmesine olanak sağlamaktadır.	340	3,79	,95
27. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğrenme yaşantıları, öğretim hedeflerini kazandıracak niteliktedir.	340	3,69	,89
28. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri zaman, maliyet ve emek açısından ekonomiklik ilkesine uygun	340	3,64	,93

düzenlenmiştir.

Tablo 10 incelendiğinde İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin programın eğitim durumları boyutunda yer alan veri toplama aracı maddelerine verdiği cevapların aritmetik ortalama değerlerine göre öğretmenlerin bütün maddelere “Katılıyorum” şeklinde cevap verdikleri görülmüştür. Öğretmenlerin en çok katıldıkları maddenin ise “İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri, öğrenilenlerin tekrarına ve pekiştirilmesine olanak sağlamaktadır” maddesinin olduğu anlaşılmıştır.

4.1.5. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Sınama Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri

İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin öğretim programının sınama durumlarına yönelik görüşlerini belirlemek için veri toplama aracındaki programın eğitim durumları boyutu altındaki maddelere verilen cevapların aritmetik ortalama ve standart sapma puanları hesaplanmıştır.

Tablo 11. *İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programının “Sınama Durumlarına” İlişkin Öğretmen Görüşleri*

Programın Sınama Durumları Boyutu Altındaki Maddeler	N	X	Ss
29. İngilizce dersi öğretim programında ürün ve süreç odaklı bir değerlendirme şekli dikkate alınmıştır.	340	3,61	,96
30. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen kelime bilgisinin değerlendirilmesi mümkündür.	340	3,58	,93
31. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen konuşma becerisinin değerlendirilmesi mümkündür.	340	3,41	,99
32. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen dinleme becerisinin değerlendirilmesi mümkündür.	340	3,34	,99
33. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen iletişim becerilerinin değerlendirilmesi mümkündür.	340	3,45	,99

34. İngilizce dersi öğretim programında önerilen ödev ve projeler öğrenci gelişim düzeyine uygundur.	340	3,80	,97
35. İngilizce dersi öğretim programında önerilen ödev ve projeler ders kazanımlarının ölçülüp değerlendirilmesi için uygundur.	340	3,80	,96
36. İngilizce dersi öğretim programında önerilen alternatif değerlendirme (portfolyo değerlendirme, sınıf içi değerlendirme, öz ve akran değerlendirme, öğretmen gözlemi gibi) yöntemleri öğrenci gelişim özelliklerine uygundur.	340	3,80	,95
37. İngilizce dersi öğretim programında önerilen alternatif değerlendirme (portfolyo, sınıf içi değerlendirme, öz ve akran değerlendirme, öğretmen gözlemi gibi) değerlendirme yöntemleri uygulanabilir niteliktedir.	340	3,86	,99

Tablo 11 incelendiğinde İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretmenlerinin programın sınav durumları boyutunda yer alan veri toplama aracı maddelerine verdiği cevapların aritmetik ortalama değerlerine göre, öğretmenlerin 31, 32 ve 33'üncü maddelere "kararsızım" şeklinde cevap verdikleri, diğer kalan maddelere ise "katılıyorum" şeklinde cevap verdikleri anlaşılmıştır. Öğretmenlerin en çok katıldıkları maddenin ise "İngilizce dersi öğretim programında önerilen alternatif değerlendirme (portfolyo, sınıf içi değerlendirme, öz ve akran değerlendirme, öğretmen gözlemi gibi) değerlendirme yöntemleri uygulanabilir niteliktedir" maddesinin olduğu görülmüştür.

4.2. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Çeşitli Değişkenlere Göre Analizi

Araştırmanın bu bölümünde İngilizce öğretmenlerinin İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşleri ile cinsiyet, görev yapılan okul türü, mesleki deneyim ve mezun olunan lisans programı değişkenleri arasındaki fark incelenmiştir.

4.2.1. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Cinsiyet Değişkenine Göre İncelenmesi

İngilizce öğretmenlerinin ilkökul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinde cinsiyet açısından anlamlı bir farkın olup olmadığını anlamak için ve veriler normal dağıldığı ve her bir verinin diğerinden bağımsız olması nedeni ile Bağımsız Örneklem t-Testi kullanılmıştır ve sonuçlar tablo 12’de gösterilmiştir.

Tablo 12. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Cinsiyet Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{X}	S	t	sd	P
Programın Genel Özellikleri	Kadın	282	3,66	.67	1,98	338	0,49
	Erkek	58	3,46	.79			
Hedefler	Kadın	282	3,55	.56	2,38	338	0,18
	Erkek	58	3,35	.71			
İçerik	Kadın	282	3,73	.65	1,35	338	0,24
	Erkek	58	3,61	.79			
Eğitim Durumları	Kadın	282	3,72	.67	2,74	338	0,01
	Erkek	58	3,45	.81			
Sınama Durumları	Kadın	282	3,67	.67	2,40	338	0,02
	Erkek	58	3,43	.79			

Tablo 12 incelendiğinde kadın ve erkek İngilizce öğretmenlerinin ilkökul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin farklı olduğu görülmüştür.

İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programını öğretmen görüşlerine göre değerlendirme ölçeğinin beş alt boyutunda programın genel özellikleri, hedefler ve içerik durumlarında cinsiyete göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülürken “Eğitim durumları” ve “Sınama durumları” alt boyutlarında cinsiyete göre anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmıştır. Eğitim durumları alt boyutunda, $t(338)= 2,74$, $p<.05$. kadın İngilizce öğretmenlerinin ($\bar{X}=3,72$) ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına yönelik görüşlerinin erkek İngilizce öğretmenlerinden ($\bar{X}=3,45$) daha olumlu olduğu görülmüştür. Sınama durumları alt boyutunda, $t(338)= 2,40$, $p<.05$. kadın öğretmenlerin ($\bar{X}=3,67$) erkek öğretmenlere ($\bar{X}=3,43$) göre eğitim durumları alt boyutundakine benzer şekilde ilkokul 2. sınıf İngilizce dersini daha olumlu olarak değerlendirdikleri anlaşılmıştır.

4.2.2. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Çalışılan Okul Türü Değişkenine Göre İncelenmesi

İngilizce öğretmenlerinin ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin çalıştıkları okul türü açısından anlamlı bir farkın olup olmadığını anlamak için verilerin dağılımına bakılmıştır. Varyans homojenliğine yönelik Levene testi kullanılmıştır. Varyansların homojen olarak dağılmaması üzerine Mann-Whitney U testi uygulanmıştır.

Tablo 13. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Çalışılan Okul Türü Değişkenine Göre Mann-Whitney U Testi Sonuçları $p<0.05$.

Alt Boyutlar	Okul Türü	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Programın Genel Özellikleri	Özel	125	150.54	18817.50	10942.500	.004
	Kamu	215	182.10	39152.50		
Hedefler	Özel	125	143.95	17993.50	10118.500	.000
	Kamu	215	185.94	39976.50		
İçerik	Özel	125	127.41	15926.50	8051.500	.0045

	Kamu	215	195.55	42043.50		
Eğitim Durumları	Özel	125	122.91	15363.50	7488.500	.000
	Kamu	215	198.17	42606.50		
Sınama Durumları	Özel	125	134.62	16827.50	8952.500	.000
	Kamu	215	191.36	41142.50		

Tablo 13 incelendiğinde kamu ve özelde çalışan İngilizce öğretmenlerinin İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin farklı olduğu görülmüştür. İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programını öğretmen görüşlerine göre değerlendirme ölçeğinin beş alt boyutunda da çalışılan okul türüne göre anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Sıra ortalamaları dikkate alındığında kamuda çalışan İngilizce öğretmenlerinin özel sektörde çalışan İngilizce öğretmenlerine göre ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin daha olumlu olduğu değerlendirilmiştir. Bu duruma göre kamuda çalışan öğretmenlerin ilkokul ikinci sınıf İngilizce dersinin genel özelliklerini, hedeflerini, içeriğini, eğitim durumlarını ve sınav durumlarını özelde çalışan öğretmenlere göre daha olumlu olarak değerlendirdikleri söylenebilir.

4.2.3. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mesleki Deneyim Değişkenine Göre İncelenmesi

İngilizce öğretmenlerinin ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin mesleki deneyim değişkeni açısından anlamlı bir fark olup olmadığını anlamak amacıyla Tek Faktörlü Varyans Analizi (ANOVA) testi uygulanmıştır. Bu testin kullanılmasını gerektiren nedenler şunlardır: Veriler normal dağılım özelliği taşımaktadır ve her bir veri diğerinden bağımsızdır (Büyüköztürk, 2006).

Tablo 14. *İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mesleki Deneyim Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları*

Öğretme Stilleri	Mesleki Deneyim	N	\bar{X}	SS	Farkın Kaynağı	Karelerin Top.	SD	Karelerin Ort.	F	p
Programın Genel Özellikleri	0-5 Yıl	124	3,65	,73	Gruplar Arası	,93	4	0,234	0,48	0,75
	6-10 Yıl	152	3,57	,74	Grup İçi	161,50	335	0,482		
	11-15 Yıl	45	3,72	,41	Toplam	162,44	339			
	16-20 Yıl	16	3,59	,60						
	21 ve üst	3	3,75	,75						
	Toplam	340	3,62	,69						
Hedefler	0-5 Yıl	124	3,47	,67	Gruplar Arası	,678	4	0,169	0,477	0,75
	6-10 Yıl	152	3,52	,59	Grup İçi	118,961	335	0,355		
	11-15 Yıl	45	3,58	,37	Toplam	119,639	339			
	16-20 Yıl	16	3,59	,50						
	21 ve üst	3	3,67	,58						
	Toplam	340	3,51	,59						
İçerik	0-5 Yıl	124	3,70	,65	Gruplar Arası	2,780	4	0,695	1,54	0,19
	6-10 Yıl	152	3,64	,76	Grup İçi	151,059	335	0,451		
	11-15 Yıl	45	3,88	,39	Toplam	153,840	339			

	16-20 Yıl	16	3,93	,40						
	21 ve üst	3	3,92	,64						
	Toplam	340	3,71	,67						
	0-5 Yıl	124	3,61	,71	Gruplar Arası	4,312	4	1,078	2,223	0,06
	6-10 Yıl	152	3,63	,77	Grup İçi	162,446	335	0,485		
Eğitim Durumları	11-15 Yıl	45	3,90	,42	Toplam	166,757	339			
	16-20 Yıl	16	3,93	,49						
	21 ve üst	3	3,86	,38						
	Toplam	340	3,67	,70						
	0-5 Yıl	124	3,64	,71	Gruplar Arası	1,840	4	0,460	0,947	0,43
	6-10 Yıl	152	3,57	,76	Grup İçi	162,773	335	0,486		
Sınama Durumları	11-15 Yıl	45	3,74	,45	Toplam	164,618	339			
	16-20 Yıl	16	3,70	,48						
	21 ve üst	3	4,07	,74						
	Toplam	340	3,62	,70						

p<0.05

Tablo 14 incelendiğinde ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşleri ölçeğinin alt ölçek puan ortalamalarının mesleki deneyim değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür (p>.05).

4.2.4. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mezun Olunan Lisans Programı Değişkenine Göre İncelenmesi

İngilizce öğretmenlerinin ilkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin, mezun olunan lisans programı değişkeni açısından anlamlı bir fark olup olmadığı Tek Faktörlü Varyans Analizi (ANOVA) testi ile test edilmiştir. Bu testin kullanılmasını gerektiren nedenler şunlardır: Veriler normal dağılım özelliği taşımaktadır ve her bir veri değerinden bağımsızdır (Büyüköztürk, 2006).

Tablo 15. İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Mezun Olunan Lisans Programına Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Alt Boyutlar	Mezun Olunan program	N	\bar{X}	SS	Farkın Kaynağı	Karelerin Top.	SD	Karelerin Ort.	F	P
Programın Genel Özellikleri	İngilizce Öğretmenliği	249	3,65	,66	Gruplar Arası	0,97	2	,48	1,01	,36
	Diğer İngilizce Bölümler	84	3,54	,78	Grup İçi	161,47	337	,48		
	Bölüm Dışı	7	3,82	,53	Toplam	162,44	339			
	Toplam	340	3,62	,69						
Hedefler	İngilizce Öğretmenliği	249	3,55	,58	Gruplar Arası	1,16	2	,59	1,64	,20
	Diğer İngilizce Bölümler	84	3,44	,63	Grup İçi	118,48	337	,35		
	Bölüm Dışı	7	3,23	,50	Toplam	119,64	339			
	Toplam	340	3,52	,59						
İçerik	İngilizce Öğretmenliği	249	3,77	,67	Gruplar Arası	2,77	2	1,38	3,09	,05
	Diğer İngilizce	84	3,58	,68	Grup İçi	151,07	337	,45		

		Bölümler								
	Bölüm Dışı	7	3,41	,75	Toplam	153,84	339			
	Toplam	340	3,71	,67						
Eğitim Durumları	İngilizce Öğretmenliği	249	3,73	,63	Gruplar Arası	3,39	2	1,69	3,5	,03
	Diğer İngilizce Bölümler	84	3,50	,86	Grup İçi	163,37	337	,49		
	Bölüm Dışı	7	3,69	,57	Toplam	166,76	339			
	Toplam	340	3,67	,70						
Sınama Durumları	İngilizce Öğretmenliği	249	3,69	,66	Gruplar Arası	5,11	2	2,55	5,4	,01
	Diğer İngilizce Bölümler	84	3,42	,78	Grup İçi	159,51	337	,47		
	Bölüm Dışı	7	3,84	,58	Toplam	164,61	339			
	Toplam	340	3,63	,70						

p<0.05

Tablo 15 incelendiğinde İlkokul 2. sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri ölçeğinin “eğitim durumları” $F(4,335)=3,5, p<0,05$ ve “sınama durumları” $F(4,335)= 5,4, p<0,05$ alt ölçek ortalamalarının mezun olunan lisans programı değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmüştür. Başka bir deyişle İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşleri bu programın eğitim durumları ve sınama durumlarında mezun olunan lisans programına bağlı olarak anlamlı bir şekilde değişmektedir. Mezun olunan lisans programları arasındaki farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için Scheffe testinin sonuçlarına göre “eğitim durumları” ve “sınama durumlarında” İngilizce öğretmenliği bölümünden mezun olanlar ile diğer İngilizce bölümlerinden mezun olanlar arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Eğitim durumları alt ölçeğinde ($\bar{X}=3,73$) ve sınama durumları alt ölçeğinde ($\bar{X}=3,69$) İngilizce öğretmenliği lisans programından

mezun olan öğretmenlerin görüşlerinin diğer İngilizce lisans bölümlerinden mezun olan öğretmenlere göre daha olumlu olduğu anlaşılmıştır.

V. BÖLÜM

SONUÇ, TARTIŞMA ve ÖNERİLER

5.1. Sonuç ve Tartışma

Bu çalışma sonucunda, İngilizce öğretmenlerinin ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programına ilişkin görüşlerinin programın genel özelliklerine, hedeflerine, içeriğine, eğitim durumlarına ve sınama durumlarına ilişkin olarak hem alt boyutlarda hem de ölçeğin tamamında “Olumlu” görüş bildirdikleri görülmüştür. İlkokul 2. sınıf öğretim programının öğretmen görüşleri doğrultusunda incelendiği bu araştırma sonucunda elde edilen veriler alanyazın ile doğru orantılı olarak bulunmuştur.

Bu çalışmayla benzer şekilde ülkemizde yapılan araştırmaların önemli bir kısmında İngilizce öğretmenlerinin, İngilizce öğretiminin ilkokul ikinci sınıftan itibaren öğretilmeye çalışılmasını olumlu olarak değerlendirdikleri ve kullanılan İngilizce öğretim programına yönelik görüşlerinin olumlu olduğu görülmüştür (Alkan ve Arslan, 2014; Bayraktar, 2014; Erkuş ve Babayigit, 2013; Küçüktepe, Küçüktepe ve Baykın, 2014).

Süer, 2014 yılında Diyarbakır’da yapmış olduğu çalışmada; İngilizce öğretmenlerinin İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının tamamına ve programın öğelerine yönelik görüşlerinin “Kararsız” olduğunu belirtmiştir. Bunun nedeni olarak da İngilizce öğretmenlerinin programa ilişkin yeterli bilgiye sahip olmadıkları değerlendirilmiştir. Kandemir (2016) ise ilkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programını, katılımcı odaklı program değerlendirme yaklaşımına göre değerlendirdiği çalışmasında Denizli’nin farklı ilçelerinde görevli 104 İngilizce öğretmenine ulaşmış ve öğretmenlerin programın geneline ilişkin olumlu görüş bildirdiklerini, bununla birlikte programın kazanım, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme boyutlarıyla ilgili “kararsız” olduklarını tespit etmiştir. Süer ve Kandemir’in çalışmasıyla benzer şekilde Küçük’ün (2008) araştırmasında da İngilizce öğretmenlerinin ilköğretim 1. kademe İngilizce öğretim programına yönelik görüşlerinin olumlu olmasına rağmen, programın tekrar gözden geçirilmesi gerektiği yönünde görüş bildirmişlerdir. Benzer şekilde ülkemizde yapılan çalışmaların bazılarında İlkokul ikinci sınıf İngilizce öğretim programına yönelik

öğretmen görüşlerinin olumsuz olduğu ve program için hazırlanan kitap ve materyallerin eksik olması, kalabalık sınıf ortamları ve okulların fiziksel eksikliklerinin programın etkin yürütülmesinde kendilerine aksaklıklar yaşattığını belirtmişlerdir (Bulut ve Atabey, 2016; Kandemir, 2016; İyitoğlu ve Alcı, 2015; Yıldırım ve Tanrıseven, 2015)

2013-2014 öğretim yılında ilk defa uygulanmaya başlanan ilkököl 2. sınıf İngilizce öğretim programının değerlendirilmesine yönelik ülkenin farklı bölgelerinde görev yapan öğretmen görüşlerinin farklı olduğu görülmüştür. Bu çalışmanın İzmir’de bulunan kamu ve özel okullarda görevli öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda hazırlanmasının, programa yönelik öğretmen görüşlerinin olumlu olmasında etkili olduğu değerlendirilmiştir. 2015-2016 yılı Milli Eğitim istatistiklerine göre, okul öncesi (5 yaş), ilköğretim, ortaöğretim ve mesleki ve teknik ortaöğretim net okullaşma oranları itibarıyla İzmir’in Türkiye ortalamasının üzerinde bir okullaşma oranına sahip olduğu görülmektedir (Akgüngör vd., 2017). Benzer şekilde; Özüdoğru ve Adıgüzel (2016) “İlköğöl 2. sınıf İngilizce öğretim programının değerlendirilmesi” adlı çalışmalarında Güneydoğu Anadolu ve Doğu Anadolu bölgelerinde görev yapan öğretmenlerin programın tüm boyutlarına ilişkin görüşleri diğer bölgelerde yaşayan öğretmenlerden anlamlı derecede olumsuz olduğunu tespit etmiştir. Bu durum Türkiye’nin batısına doğru gidildikçe fiziksel şartların ve öğrenme ortamlarının daha iyi olması ile açıklanabilir.

Araştırmaya katılan İngilizce öğretmenlerinin veri toplama aracının alt boyutlarından; programın genel özelliklerine, hedefine, içeriğine, eğitim durumlarına ve sınav durumuna yönelik görüşlerinin de olumlu olduğu görülmüştür. Bu bilgi kapsamında öğretmenlerin, ilkököl ikinci sınıfa başlayan öğrencilere yönelik uygulanan programın yeterli olduğunu, öğrencilerin hedeflenen dinleme ve konuşma becerilerine ulaşabileceklerini, uygulanan İngilizce dersi öğretim programının içeriğinin güncel olduğunu, programda önerilen öğretim etkinliklerinin öğrencilerin ilgi ve dikkatini çekecek nitelikte olduğunu ve programın hedeflenen dinleme ve konuşma becerilerini yeterli şekilde değerlendirebileceğini düşündükleri anlaşılmıştır.

Araştırmaya 282’si kadın ve 58’i erkek olmak üzere toplam 340 İngilizce öğretmeni katılmıştır. Araştırmaya katılan İngilizce öğretmenlerinin ilkököl 2. sınıf öğretim programına yönelik görüşlerinde “Eğitim durumları” ve “Sınav durumları” alt boyutlarında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmıştır. Kadın

öğretmenlerin erkek İngilizce öğretmenlerine göre “Eğitim durumları” ve “Sınama durumları” alt boyutlarında görüşlerinin daha olumlu olduğu görülmüştür. Kadın öğretmenlerin uygulanan İngilizce öğretim programının öğretim etkinliklerine yönelik görüşleri ile öğrencilerin program sonunda kazanması gereken konuşma ve dinleme becerilerinin değerlendirilmesine yönelik görüşlerinin erkek öğretmenlere göre daha olumlu olduğu anlaşılmıştır.

Bu çalışmaya paralel olarak 2006 programına ilişkin olarak programın genel özellikleri, hedefleri, içeriği, eğitim durumları ve sınama boyutlarında cinsiyetin anlamlı bir farklılığa yol açtığına ulaşan çalışmalar (Sak, 2008; Yaman, 2010; Yörü, 2012) bulunmaktadır. Bununla birlikte cinsiyet değişkeninin anlamlı bir farklılığa yol açmadığını gösteren çalışmalar da mevcuttur (Çelen, 2011; Erkan, 2009; Kandemir, 2016; Küçük, 2008; Örmeci, 2009; Seçkin, 2010).

Araştırmaya katılan İngilizce öğretmenlerinin ilköğretim 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin mesleki deneyim değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür. Bu araştırmaya benzer şekilde mesleki deneyime bağlı öğretmen görüşlerinin anlamlı bir fark göstermediği çalışmalar alanyazında mevcuttur (Çelen, 2011; Erkan, 2009; Kandemir, 2016; Küçük, 2008; Örmeci, 2009; Seçkin, 2010). Ayrıca ilköğretim ilk kademedeki uygulanan İngilizce öğretim programına yönelik mesleki deneyimin anlamlı farklılık gösterdiği çalışmalara da rastlanılmıştır (Sak, 2008; Yaman, 2010; Yörü, 2012).

Araştırmaya katılan İngilizce öğretmenlerinin 215 tanesi kamuda görev yaparken 125 İngilizce öğretmeni ise İzmir’in farklı ilçelerinde yer alan özel okullarda görev yapmaktadır. Araştırmamızda İngilizce öğretmenlerinin ilköğretim 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin görüşlerinin kamuda ve özelde çalışan öğretmenler açısından anlamlı bir farklılık gösterdiği anlaşılmıştır. Kamuda çalışan öğretmenlerin ilköğretim ikinci sınıf İngilizce dersi öğretim programının genel özellikleri, hedef, içerik, eğitim durumları ve sınama durumları alt boyutlarını özel sektörde çalışan öğretmenlere göre daha olumlu olarak değerlendirdikleri görülmüştür.

Alanyazın incelendiğinde bu çalışma dışında kamu ve özelde çalışan öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda ilköğretim ikinci sınıf öğretim programının değerlendirildiği başka bir çalışma ile karşılaşılmamıştır. Yapılan çalışmaların

tamamının kamu okullarında görevli öğretmenler ile gerçekleştirildiği anlaşılmıştır. Bu nedenle bu çalışmanın sonucunda elde edilen bulguların diğer çalışmalara ışık tutacağı değerlendirilmiştir.

İngilizce öğretimi devlet okullarında 2. sınıftan itibaren başlarken, özel okulların hemen hepsinde ise 1. sınıftan itibaren başlatılmaktadır. Bu anlamda özel ve Kamuya ait okullarda aynı yabancı dil öğretim programı kullanılmadığı anlaşılmaktadır. Ayrıca kamuya ait ilköğretim okullarında Talim Terbiye Kurumu tarafından belirlenen ve ücretsiz dağıtılan İngilizce kitapları kullanılırken, özel okullarda farklı yayınevlerine ait kitaplar materyal olarak kullanılmaktadır. Bu da kamuya ait okullar ile özel okullar arasında, özel okullarda okuyan öğrencilerin lehine olacak şekilde ciddi materyal farklılıklarının oluşmasına neden olmaktadır (Yaman, 2018). Buradan hareketle çalışmanın konusu olan ilkokul ikinci sınıf İngilizce öğretim programının kamu ve özele ait ilkokullarda farklı şekilde uygulandığı, bu nedenle de kamuda görevli öğretmenlerin kullandıkları mevcut programa yönelik görüşlerinin, programı farklı şekilde uygulayan özelde çalışan öğretmenlere göre daha olumlu olarak değerlendirdikleri sonucuna ulaşılmıştır.

İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programına ilişkin öğretmen görüşlerinde mezun olunan yükseköğretim programına göre programın “eğitim durumları” ve “sınama durumları” boyutlarında İngilizce öğretmenliği bölümünden mezun olan öğretmenlerin görüşlerinin diğer İngilizce lisans bölümlerinden mezun olan öğretmenlere göre daha olumlu olduğu anlaşılmıştır. Bu araştırmanın sonuçlarına paralel olarak Yıldırım ve Tanrıseven (2015) ve Özüdoğru ile Adıgüzel’in (2015) araştırmalarında da benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Bu araştırmalarda da İngilizce öğretmenliği lisans programlarından mezun olan öğretmenlerin programa yönelik görüşlerinin olumlu olduğu görülmüştür. İngilizce öğretmenliği lisans programında okutulan derslerin konu ve içeriklerinin bu olumlu tutumda etkili olabileceği değerlendirilebilir.

Bütün bu değerlendirmeler sonucunda özellikle programın uygulayıcısı konumunda bulunan İngilizce öğretmenlerinin, ilkokul ikinci sınıf gibi genç öğrencilerin bulunduğu bir yaş grubunda sergileyecekleri tutum ve davranışların çok önemli olduğu ve eğitim ortamında sergilenen bu doğru tutum ve davranışlar ile öğrencilerin yabancı dil

öğrenmeye yönelik motivasyonlarının önemli bir şekilde etkilenebileceği değerlendirilebilir.

5.2. Öneriler

Bu bölümde, yapılan araştırmanın sonucunda elde edilen veriler ışığında çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

Yapılacak araştırmalara yönelik;

- Bu araştırma İzmir ilinde görev yapan öğretmenlerin görüşleri ile sınırlıdır. Bu nedenle diğer illerde yapılacak araştırmalar ile ilkokul 2. sınıf öğretim programı ile ilgili farklı öğretmen görüşlerinin alınması alanyazına katkıda bulunabilir.
- Bu araştırma sadece öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda hazırlanmıştır. Yapılacak diğer çalışmalarda okul yöneticileri, öğrenci ve aile katılımının sağlanmasının önemli olduğu değerlendirilmiştir.
- Nicel veri kullanılarak yapılan bu çalışmaya, öğrencilerin görüşleri ile birlikte yapılacak gözlemler sonucu nitel verilerin de dahil edilmesinin faydalı olacağı değerlendirilmektedir.
- İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programının farklı değişkenler açısından incelenmesinin faydalı olacağı değerlendirilmiştir.

Uygulamaya yönelik;

- Öğretmenlere yönelik olarak yapılacak hizmet içi eğitimler ile genç bireylere yabancı dil öğretimine yönelik doğru yaklaşımlar, teknik ve yöntemler ile ilgili bilgilendirmeler yapılmalıdır.
- Alan dışından yabancı dil öğretmeni olarak atanmış öğretmenlerde hizmet içi eğitim uygulamalarına önem verilmelidir.

KAYNAKLAR

- Abacıoğlu, T. (2002). *Çocuklara oyunlarla yabancı dil öğretimi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Akgüngör, S., Kumral, N. ve Çelik, N. (2017). *Ekonomik ve demografik göstergelerle İzmir*. İzmir: EĞİAD Yayınları.
- Aktuna, S. (1998). The spread of English in Turkey and its current sociolinguistic profile. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 19(1), 24-39.
- Alagöz, N.S. (2006). *Türkiye'deki ve Hollanda'daki İngilizce öğretmenliği programlarının karşılaştırması*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi), Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Alkan, M. F. ve Arslan, M. (2014). İkinci sınıf İngilizce öğretim programının değerlendirilmesi. *Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Çalışmaları Dergisi*, 4(7), 87-99.
- Anşın, S. (2006). Çocuklarda yabancı dil öğretimi. *D. Ü. Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6, 9-20.
- Aslan, N. (2008). Dünyada erken yaşta yabancı dil öğretimi uygulamaları ve Türkiye'deki durum. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3 (35), 1-9.
- Avrupa Konseyi. (1997). *Recommendation no. R (98) 6 of the committee of ministers to member states, concerning modern languages*. <https://wcd.coe.int/com.instranet.InstraServlet?command=com.instranet.CmdBlobGet&InstranetImage=530647&SecMode=1&DocId=459522&Usage=2> adresinden elde edildi. Erişim Tarihi: 13.12.2018

- Baranick W.A. ve Markham P.L.(1986). Attitudes of elementary school principals toward foreign language instruction. *Foreign Language Annals*, 19,6 481-489
- Başat, G. (2014). Neden yabancı dil öğrenemiyoruz? *Aljazeera Türk Dergisi*.
<http://dergi.aljazeera.com>. adresinden elde edildi. Erişim Tarihi: 18.12.2018
- Bayraktar, B. (2014). *İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Uludağ Üniversitesi, Bursa.
- Bayyurt, Y. (2013). *Task-based language learning and teaching*, B. Haznedar ve H. H. Uysal (Ed.) Handbook for teaching foreign languages to young learners in primary schools (2. Baskı) (ss. 89-119). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Bulut, İ., ve Atabey, E. (2016). İlkokul ikinci sınıf İngilizce dersi öğretim programının uygulamadaki etkililiğinin değerlendirilmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(3).
- Büyüköztürk, Ş.(2006). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. (Gel. 3. Baskı). Ankara: Pegem A yayıncılık.
- Cameron, L. (2001). Teaching languages to young learners. UK: Cambridge University Press. *English Language Teaching Journal*. 57(2), 105-112.
- Center for Applied Linguistics. (2009). *Benefits of being bilingual*.
<http://www.cal.org/earlylang> adresinden elde edildi.
- Cesur, K. ve Cinkavuk, E. Ç. (2017). İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının değerlendirilmesi: Tokat örneği. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(3), 749-766.
- Chien, C. W. (2014). Integration of school features into Taiwanese elementary school new English curriculum. *Education* 42(6), 589-600. doi:10.1080/03004279.2012.750376.

- Cihan, N. (2001). *Erken yaşıta çok dillilik ve yabancı dil*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Üniversitesi, İstanbul.
- Çelebi, M.D. (2006). Türkiye’de anadili eğitimi ve yabancı dil öğretimi. *Erciyes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21
- Çelen, G. (2011). *İlköğretim altıncı sınıf İngilizce öğretim programının değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, , Burdur.
- Çetintaş, B. (2010). Türkiye’de yabancı dil eğitim ve öğretiminin sürekliliği. *Journal of language and linguistic studies*, 6(1), 65-74.
- Demir, O. ve Duruhan, K. (2015). İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi programı uygulamalarına ilişkin öğretmen görüşleri. *International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education*, 4(3), 25-36.
- Demirel, Ö. (2005). Avrupa Konseyi dil projesi ve Türkiye uygulaması. *Milli Eğitim Dergisi*, 2,167.
- Demirel, Ö. (2006). *Kuramdan uygulamaya eğitimde program geliştirme*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (2012). *Yabancı dil öğretimi, dil pasaportu, dil biyografisi, dil dosyası*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demirpolat, B. C. (2015). *Türkiye’nin yabancı dil öğretimiyle imtihanı: Sorunlar ve çözüm önerileri*. Ankara: SETA.
- Dinçer, A. (2016). İlkokul ikinci ve üçüncü sınıf İngilizce dersi öğretim programlarının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi. *In the 4th International Congress on Curriculum and Instruction*. Antalya.

- EF English Proficiency Index. (2014). EF EPI Index 2014. <http://media.ef.com/~media/centralefcom/epi/v4/downloads/full-reports/ef-epi-2014-english.pdf> adresinden elde edildi. Erişim Tarihi: 18.12.2018
- Elgün, İ. (2018). İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programının eklektik modele göre değerlendirilmesi. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Enever, J. (2014). Primary English teacher education in Europe. *ELT Journal*, 68(3)
- Erkan, M. A. (2009). *İlköğretim okulları 4. ve 5. sınıflar yeni İngilizce öğretim programının uygulanmasında karşılaşılan sorunların incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gaziantep Üniversitesi, Gaziantep.
- Erkuş, B. ve Babayiğit, Ö. (2013). İlkokul 2. sınıftan itibaren yabancı dil eğitimi verilmesine ilişkin sınıf ve İngilizce öğretmenlerinin görüşlerinin incelenmesi. *Researcher: Social Science Studies*, 1, 40-49.
- Gass, S. ve Selinker, L. (2008). *The role of the native language: an historical overview. Second language acquisition: an introductory course*. New York: Tayler & Francis, 89-120.
- Genç, A. (1999). İlköğretimde yabancı dil. *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10, 229-307.
- Hammad, E. A. R. (2014). Palestinian EFL teachers' attitudes towards English textbooks used at the first three grades of elementary school. *TESL-EJ*, 18(1), 1-18.
- Hanbay, O. (2013). *Çocuklara yabancı dil öğretimi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching*. Essex: Longman
- İnci, S. (2017). *Türkiye ve Almanya ilkököl İngilizce dersi öğretim programlarının karşılaştırılması*. (Yayımlanmamış doktora tezi), Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.

İyitoğlu, O. ve Alcı, B. (2015). A qualitative research on 2nd grade teachers' opinions about 2nd grade English language teaching curriculum. *Elementary Education Online*, 14(2), 682-696, 2015. Available at: <http://dx.doi.org/10.17051/io.2015.73998>.

Kandemir, A. (2016). *İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının katılımcı odaklı program değerlendirme yaklaşımıyla değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Pamukkale Üniversitesi, Denizli.

Kara, Ş. (1999). Erken yaşta yabancı dil öğrenim ve öğretimi. *Dil Dergisi*, 79.

Karasar, N. (1999). *Bilimsel araştırma yöntemi*. (9. basım). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Kaya, Z. (2000). *Yabancı dil öğretmenlerinin öğrenmeyi kolaylaştırıcılığını ölçen ölçme aracının geliştirilmesi*. <http://www.egitim.org.tr/makale.html> adresinden elde edildi. Erişim Tarihi: 18.12.2018

Kocaman, A. (1983). Yabancı dil öğretiminde yeni yönelimler. *Türk Dili, Dil Öğretim Özel Sayısı*, 379-380.

Koydemir, F. (2001). *Erken yaşta yabancı dil öğretiminin bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi) Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.

Küçük, Ö. (2008). *An Evaluation of English language teaching program at key stage and the opinions of teachers regarding the program*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale.

Küçüktepe, C., Eminoğlu Küçüktepe, S. ve Baykin, Y. (2014). İkinci sınıf İngilizce dersi ve programına ilişkin öğretmen görüşlerinin incelenmesi. *Hasan Âli Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(2), 41-58.

- Linse, C. (2005). *Practical English language teaching: young learners*. New York: McGraw-Hill Companies.
- Lopriore, L. ve Djigunovic, J. M. (2010). “What do learners feel about English lessons? IX Jornades pedagògiques de llengües estrangeres, Generalitat de Catalunya, Gerona, Spain’de sunulan bildiri, İspanya.
- McGlothlin, J. D. (1997). *A Child’s First Step in Language Learning*. Cambridge University Press.
- Mckay, P. (2010). *Assessing young language learners*. England: Cambridge University Press.
- MEB. (2006). *İlköğretim İngilizce dersi (4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) öğretim programı*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- MEB. (2013). *İlköğretim kurumları (ilkokullar ve ortaokullar) İngilizce dersi (2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. sınıflar) öğretim programı*. Ankara: Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı.
- MEB. (2018). *Güçlü yarınlar için 2023 eğitim vizyonu*. Ankara: MEB.
- Merter, F., Şekerci, H. ve Bozkurt, E. (2014). İngilizce öğretmenlerinin ikinci sınıf İngilizce dersine ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 2(5), 199-210.
- Mirici, İ. H. (2001). *Çocuklara yabancı dil öğretimi*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Mourão, S. (2014). Taking play seriously in the pre-primary English classroom. *ELT Journal*. 68(3).
- Nergis, A. (2011). Foreign language teacher Education in Turkey: A historical overview. *Procedia- Social and Behavioral Sciences*. 15, 181–185.

- Nguyen, T. M. H. (2011). Primary English language education policy in Vietnam: Insights from implementation. *Current Issues in Language Planning*, 12(2), doi:10.1080/14664208.2011.597048.
- Örmeci, D. N. (2009). *An evaluation of English language curricula implemented at the 4th, 5th, and 6th grades in respect of teachers' opinions* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Trakya Üniversitesi, Edirne.
- Özüdoğru, F. (2016). İlkokul ikinci sınıf İngilizce öğretim programı kapsamında dinleme ve konuşma becerilerinin öğretimi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (42), 189-210.
- Özüdoğru, F. ve Adıgüzel, O. C. (2015). İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 10(11), 1251-1276.
- Özüdoğru, F. ve Adıgüzel, O. C. (2016). The analysis of the views of English teachers about 2nd grade English language teaching curriculum, *E-International Journal of Educational Research*, 7(2), 16-35. DOI: 10.19160/e-ijer.1234
- Philips, S. (2001). *Young learners*. Oxford: Oxford University Press.
- Sak, Ö. (2008). *İlköğretim 1. kademe İngilizce öğretim programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi*, (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Sayer, P. ve Ban, R. (2014). Young EFL students' engagements with English outside the classroom. *ELT Journal*. 68(3).
- Sebüktekin, H. (1987). *Ülkemizde yabancı dil öğretmenlerinin yetiştirilmesi*. Öğretmen yetiştiren kurumların dünü bugünü geleceği sempozyumu, Ankara.
- Seçkin, H. (2010). *İlköğretim 4. sınıf İngilizce dersi öğretim programının değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

- Sevinç, M. (2006). *Erken çocuklukta gelişim ve eğitimde yeni yaklaşımlar*, İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Solak, E. (2013). Finlandiya ve Türkiye'de ilkököl düzeyinde yabancı dil öğretimi. *Journal of International Social Research*, 6(28).
- Soner, O. (2007). Türkiye'de yabancı dil eğitiminin dünü bugünü. *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(28), 397-404.
- Süer, S. (2014). *İlkököl 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi* (Diyarbakır ili örneği). (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Dicle Üniversitesi, Diyarbakır.
- Şencam, H. (2005). *Sosyal ve davranışsal ölçümlerde geçerlilik ve güvenilirlik*. Ankara: Seçkin Matbaası.
- Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı (2013). *İlköğretim Kurumları (İlkököllar ve Ortaököllar) İngilizce Dersi (2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) Öğretim Programı*. <http://ttkb.meb.gov.tr/www/ogretim-programlari/icerik/72> adresinden elde edildi. Erişim Tarihi: 18.02.2019.
- Tebliğler Dergisi (1997). *İlköğretim birinci kademe 4. ve 5. sınıflar İngilizce dersi programı*. Ankara: MEB Yayınları
- Tebliğler Dergisi. (2000). *Okul öncesi eğitim kurumları 5 ve 6 yaş grupları, ilköğretim okullarının 1'inci, 2'nci ve 3'üncü sınıfları yabancı dil öğretim etkinlikleri programı*. Sayı, 2511. Ankara: MEB Yayınlar Dairesi Başkanlığı.
- Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. Harlow: Pearson Longman.
- Ur, P. (1992). *A course in language teaching: Practice and theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Uygur, N. (1984). *Kültür Kuramı*, İstanbul, Remzi Kitabevi.

- Vroman, R. (1990). The logical problem of foreign language learning. *Linguistic Analysis*, 20, 3–49.
- Wilden, E., Porsch, R. (2016). Learning EFL from Year 1 or Year 3 A Comparative Study on Children's EFL Listening and Reading Comprehension at the end of Primary Education. Nikolov, M. (ed.) *Assessing Young Learners of English: Global and Local Perspectives*, 191-212. DOI: 10.1007/978-3-319-22422-0_8.
- Yaman, S. (2010). *İlköğretim birinci kademe İngilizce dersi öğretim programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Elazığ.
- Yaman, İ. (2018). Türkiye'de İngilizce Öğrenmek: Zorluklar ve Fırsatlar. *Rumeli'de Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (11), 161-175.
- Yaşar, Ş. (1990). Yabancı dil öğretiminde çağdaş program anlayışının benimsenmesi. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3, 89-96
- Yaşar, Ö. (2015). İlkokul 2. sınıf Fun with Teddy İngilizce ders kitabının öğretmen görüşleri doğrultusunda değerlendirilmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 19 (1), 329-348.
- Yıldıran, Ç. ve Tanrıseven, I. (2015). Teachers' opinions on the English curriculum of the 2nd grade primary education. *International Journal of Language Academy*, 3(1). 210-223.
- Yörü, B. (2012). *İlköğretim sekizinci sınıf İngilizce öğretim programına ilişkin öğretmen görüşleri (Eskişehir örneği)* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir.
- Yule, G. (2006). *The study of language* (3rd Edition). Cambridge: Cambridge University Press.

EKLER

Ek 1. İlkokul 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüş Ölçeği

İLKOKUL 2. SINIF İNGİLİZCE DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMINA İLİŞKİN MADDELER	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
İlkokul 2. Sınıf;					
1. İngilizce dersi öğretim programı öğrenci düzeyine uygundur.					
2. İngilizce dersi öğretim programı öğrenciye İngilizceyi sevdirecek öğretme niteliğindedir.					
3. İngilizce dersi öğretim programı öğrencilerde İngilizce öğrenmeye yönelik olumlu tutum geliştirmektedir.					
4. İngilizce dersi öğretim programı öğretmene yeterince rehberlik etmektedir.					
5. İngilizce dersi öğretim programındaki hedefler yeterince açık ve anlaşılabilir.					
6. İngilizce dersi öğretim programının hedefleri öğrenci gelişim düzeyine uygundur.					
7. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen dinleme becerilerine öğrencinin ulaşması mümkündür.					
8. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen konuşma becerilerine öğrencinin ulaşması mümkündür.					
9. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen kelime bilgisini öğrencinin kazanması mümkündür.					
10. İngilizce dersi öğretim programında hedeflenen iletişim becerilerine öğrencinin ulaşması mümkündür.					
11. İngilizce dersi öğretim programındaki kazanımlar günlük yaşam durumlarında kullanılabilir niteliktedir.					
12. İngilizce dersi kazanımları öğrenci ilgi ve ihtiyaçlarına uygundur.					
13. İngilizce dersi öğretim hedefleri tutarlıdır.					
14. İngilizce ders içeriği öğretim hedefleriyle tutarlıdır.					
15. İngilizce ders içeriği kendi içinde tutarlılık göstermektedir.					

	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
16. İngilizce ders içeriği bilimsel gerçekler ile tutarlılık göstermektedir.					
17. İngilizce ders içeriği günceldir.					
18. İngilizce ders içeriği öğrenci için anlamlıdır.					
19. İngilizce ders içeriği öğretim ilkeleri dikkate alınarak düzenlenmiştir.					
20. İngilizce ders içeriği ara tekrarları teşvik edecek şekilde düzenlenmiştir.					
21. İngilizce ders içeriği iyi düzenlenmiştir.					
22. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri çocuklara yabancı dil öğretimi yaklaşımlarına uygundur.					
23. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri öğrenci gelişim özelliklerine uygundur.					
24. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri öğrenci ilgisini ve dikkatini çekecek niteliktedir.					
25. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri sınıf ortamında uygulanabilir niteliktedir.					
26. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri öğrenilenlerin tekrarına ve pekiştirilmesine olanak sağlamaktadır.					
27. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğrenme yaşantıları öğretim hedeflerini kazandıracak niteliktedir.					
28. İngilizce dersi öğretim programında önerilen öğretim etkinlikleri zaman, maliyet ve emek açısından ekonomiklik ilkesine uygun düzenlenmiştir.					
29. İngilizce dersi öğretim programında ürün ve süreç odaklı bir değerlendirme şekli dikkate alınmıştır.					
30. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen kelime bilgisinin değerlendirilmesi mümkündür.					
31. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen konuşma becerisinin değerlendirilmesi mümkündür.					
32. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen dinleme becerisinin değerlendirilmesi mümkündür.					
33. İngilizce dersi öğretim programında öğrencinin edinmesi beklenen iletişim becerilerinin değerlendirilmesi mümkündür.					

	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
34. İngilizce dersi öğretim programında önerilen ödev ve projeler öğrenci gelişim düzeyine uygundur.					
35. İngilizce dersi öğretim programında önerilen ödev ve projeler ders kazanımlarının ölçülüp değerlendirilmesi için uygundur.					
36. İngilizce dersi öğretim programında önerilen alternatif değerlendirme (portfolyo değerlendirme, sınıf içi değerlendirme, öz ve akran değerlendirme, öğretmen gözlemi gibi) yöntemleri öğrenci gelişim özelliklerine uygundur.					
37. İngilizce dersi öğretim programında önerilen alternatif değerlendirme (portfolyo, sınıf içi değerlendirme, öz ve akran değerlendirme, öğretmen gözlemi gibi) değerlendirme yöntemleri uygulanabilir niteliktedir.					

Ek 2. Bilgi Formu

BİLGİ FORMU

Bu anket, 2. sınıf İngilizce dersi öğretim programına yönelik İngilizce öğretmenlerinin görüşlerini belirlemek amacıyla hazırlanmıştır. Toplanacak olan veriler, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Düzeyinde hazırlanmakta olan bir tezde kullanılacaktır. Katkılarınızdan dolayı teşekkür ederiz.

1. **CİNSİYET :** KADIN() ERKEK()
2. **ÇALIŞTIĞINIZ OKUL TÜRÜ:** ÖZEL() KAMU()
3. **MESLEKİ DENEYİM :** 0-5 YIL() 6-10 YIL() 11-15 YIL()
16-20 YIL() 21 VE ÜSTÜ()
4. **MEZUN OLUNAN LİSANS PROGRAMI:**
İNGİLİZCE ÖĞRETMENLİĞİ()
DİĞER İNGİLİZCE BÖLÜMLERİ()
DİL DIŞI BÖLÜMLER()

Ek 3. Veri Toplama Aracı İzin Mailleri

 Mehmet <keklikmehmet@gmail.com> 18 Haz (1 gün önce) ☆

Alıcı: sedefsuer ▾

Hocam iyi günler, ben Ege Üniversitesi EPÖ yüksek lisans öğrencisiyim, yüksek lisans tezinizde geliştirmiş olduğunuz "İlkokul 2. Sınıf İngilizce dersi öğretim programını öğretmen görüşlerine göre değerlendirme ölçeğini" izniniz olursa yüksek lisans tezim için kullanabilir miyim?

 Sedef Suer 18 Haz (1 gün önce) ☆

Alıcı: bana ▾

Sayın hocam
İlkokul 2. Sınıf İngilizce dersi öğretim programını öğretmen görüşlerine göre değerlendirme ölçeğini tezinizde kullanmanızda bir sakınca yoktur. İyi çalışmalar dilerim.

Arş. Gör. Sedef SÜER

Ek 4. Etik Kurul İzin Belgesi

T.C.
İZMİR VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

ARAŞTIRMA DEĞERLENDİRME FORMU

ARAŞTIRMA SAHİBİNİN	
Adı Soyadı	Doç. Dr. Alper Başbay Mehmet KEKLIK
Kurumu / Üniversitesi	Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri ABD
Araştırma yapılacak iller	İzmir
Araştırma yapılacak eğitim kurumu ve kademesi	Balçova, Bayraklı, Bornova, Buca, Çiğli, Gaziemir, Güzelbahçe, Karabağlar, Karşıyaka, Konak, Narlıdere, ilçelerinde ekli listede belirtilen okullar
Araştırmanın konusu	İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri
Üniversite / Kurum onayı	---
Araştırma/proje/ödev/tez önerisi	İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programına İlişkin Öğretmen Görüşleri (Tez)
Veri toplama araçları	Bilgilendirilmiş Onam Formu İlkokul 2. Sınıf İngilizce Dersi Öğretim Programı Görüş Ölçeği
Görüş istenilecek Birim/Birimler	-----
KOMİSYON GÖRÜŞÜ	
İlgi: Millî Eğitim Bakanlığı'nın 22/08/2017 tarihli ve 3558626-10.06-e.12607291 sayılı Araştırma, yarışma ve Sosyal Etkinlik İzinleri Konulu, 2017/25 Sayılı Genelgesi. Genelge gereğince; araştırma başvurusu olması gereken nitelikler açısından incelenmiş olup, araştırmanın 2018-2019 öğretim yılında eğitim öğretimi aksatmayacak ve eğitim kurumları yöneticilerinin uygun gördüğü şekli ile yapılmasına oybirliği ile karar verilmiştir.	
Komisyon Kararı	Oybirliği ile alınmıştır.
Muhalif üyenin Adı ve Soyadı: ----	Gereççesi; -----

KOMİSYON

18.10/2019
(Başkan)
Beyhan GÖKDEMİR
Şube Müdürü

Üye
Nurdan MARAL
Öğretmen

Üye
Selahattin ANIK
Öğretmen

Üye
Özlem GÖRÜR
Öğretmen

Üye
Aşlı DEMİREL
Öğretmen
R.P.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı-Soyadı: Mehmet KEKLİK

Doğum Yeri ve Tarihi: Türkoğlu 02.02.1985

Eğitim Durumu

1996-1999 İlköğretim: Düziçi İlköğretim Okulu, Düziçi-Osmaniye

1999-2003 Lise: Düziçi Anadolu Öğretmen Lisesi, Düziçi-Osmaniye

2003-2008 Lisans: Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği,
Adana

2014-2019 Yüksek Lisans: Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim
Programları ve Öğretim Anabilim Dalı, İzmir

İş Deneyimi

2010-2017: İzmir Maltepe Askeri Lisesi Komutanlığı - İngilizce Öğretmeni

2017-2018: Tekirdağ-Çerkezköy Özel Gülerçin Koleji - İngilizce Öğretmeni

2018-2019: İzmir Özel Kent Koleji - İngilizce Öğretmeni

İletişim

E-posta adresi: keklikmehmet@gmail.com